

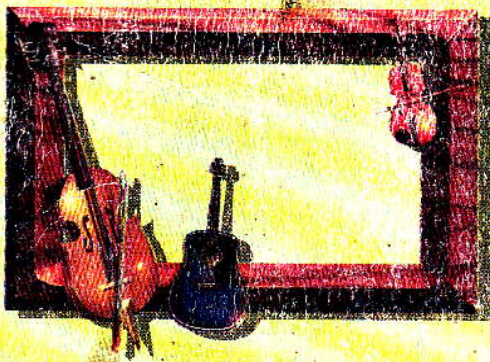

စိန်သရုပ်စာပေ

မောင်ကျွန်း

ခင်းဆောင်းခြံ

ပိုးပြဇာတ်

အကျဉ်း

၁။	သေတမ်းစာ	၉
၂။	အချစ်	၁၀
၃။	မီးတောင်သေ	၁၁
၄။	နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု ရည်းစားစကား	၁၄
၅။	နှစ်ခွ	၁၆
၆။	အများသုံးဖိနပ်တစ်ရုံ	၁၈
၇။	မျက်ရည်လှပွဲ	၂၀
၈။	မီးပြဇာတ် (၁)	၂၂
၉။	အမည်မသိ	၂၄
၁၀။	မနုဿိဟ	၂၆
၁၁။	အချစ်၏တည်နေရာ	၂၈
၁၂။	မယ်သံမဏီ	၂၉
၁၃။	ပန်းတိုင်	၃၁
၁၄။	တိုင်တည်ရတု	၃၂
၁၅။	အိပ်မက်များများ	၃၄
၁၆။	ပုံမှန်အလွမ်း	၃၆
၁၇။	အထီးကျန်များ	၃၈
၁၈။	မာယာကမ္ဘာ	၄၀
၁၉။	သားလိမ္မာ	၄၂
၂၀။	ချစ်သူစင်စစ်များ	၄၄
၂၁။	နှလုံးသားခုံရုံးသို့တင်သွင်းသော အစီရင်ခံစာ(မူရင်း)	၄၆

၂၂။	ကြော်ငြာရိုက်ကူးရေးအစီအစဉ်	၄၈
၂၃။	သက်တော်စောင့်	၅၀
၂၄။	ကောင်းကင်ထိပ်ထား	၅၂
၂၅။	အဝေးရောက် အနမ်း	၅၄
၂၆။	ငယ်ရည်းစား	၅၆
၂၇။	ဓာတ်ပြားဟောင်း	၅၈
၂၈။	အိပ်မက်နွေး	၆၀
၂၉။	ပိုက်ကွန်	၆၁
၃၀။	ဈာပန	၆၃
၃၁။	ဣန္ဒြေ	၆၅
၃၂။	ညီမလေးရေ	၆၇
၃၃။	သူငယ်ချင်းရေ	၆၉
၃၄။	ညီလေးရေ	၇၁
၃၅။	မေမေရေ	၇၄
၃၆။	သော်တာ	၇၆
၃၇။	ပင်လယ်အတု	၇၈
၃၈။	မီးပြဇာတ် (၂)	၈၀
၃၉။	ဂ၊ငယ်ကျွေ	၈၃
၄၀။	ဆန့်ကျင်ဘက်	၈၅
၄၁။	ကွဲကွဲကွာကွာ	၈၇
၄၂။	အချစ်၏နောက်ခံသမိုင်း	၈၉
၄၃။	တိမ်ပလီ	၉၁
၄၄။	ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်	၉၂

၄၅။	သံယောဇဉ်အကျဉ်းချုပ်	၉၄
၄၆။	သူ့အလိုကျ	၉၅
၄၇။	ဖြေရှင်းချက်	၉၆
၄၈။	ဖေဖေ	၉၈
၄၉။	ယခင်လမှအဆက်	၁၀၀
၅၀။	ကျေးဇူးတင်လွှာ	၁၀၂
၅၁။	တာနောယကွ	၁၀၄
၅၂။	မှန်တင်ခုံ	၁၀၆
၅၃။	မကြာမီ	၁၀၈
၅၄။	နေ့သင်္ချာ	၁၁၀
၅၅။	အနွယ်တော်	၁၁၀
၅၆။	ဒွေးနှစ်ဖော်	၁၁၂
၅၇။	အလှကြည့်ဒေဝီ	၁၁၄
၅၈။	အကြွင်း	၁၁၆
၅၉။	ချိန်းတဲ့ည	၁၁၈
၆၀။	စာမျက်နှာဟောင်း	၁၂၀
၆၁။	ပြီးခဲ့သောဇာတ်လမ်းအကျဉ်း	၁၂၂
၆၂။	ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအခြေအနေ	၁၂၄
၆၃။	သိုက်	၁၂၆
၆၄။	သက်တမ်း	၁၂၈
၆၅။	မီးသတ်ပြု	၁၃၀
၆၆။	မှော်ရုံတော	၁၃၂

၆၀။ နှစ်ပါးသွား	၁၃၄
၆၁။ ညအလင်္ကာ	၁၃၅
၆၂။ တတ်သိမ်းပိုင်း	၁၃၇
၇၀။ ရွက်လှ	၁၄၀
၇၁။ နွေစန္ဒာ	၁၄၁
၇၂။ သူပန်မှ...ဝန်း	၁၄၃
၇၃။ ဘုံရန်သူ	၁၄၆
၇၄။ လမ်းခွဲ	၁၄၈
၇၅။ ကောင်းကင်စိမ်း	၁၅၀
၇၆။ ရွှေမျက်ရည်	၁၅၉
၇၇။ သစ္စာသိချင်း	၁၆၅
၇၈။ မီးရထား	၁၇၃
၇၉။ ကြားဘူတာ	၁၈၄
၈၀။ သေတမ်းစာ	၁၈၆

စိတ်ထဲက နာမာစကား...

“စိတ် ဗလွတ်မြောက်တဲ့ နာချိန်တိုင်းမှာ မွားသောနားဖြင့် တဖွားတွေပဲ ရေးဖြစ်တယ်။ နဲ့ဒီ တဖွားတိုင်းကို သူငယ်ချင်းတွေရွှေ့မှာ ရွတ်ပြန်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေက နားထောင်လို့ ကောင်းတယ်..တဲ့။ ကောင်းတယ်..လို့ ထင်မြင်ယူသတဲ့ နာမာတိုင်းကို တွန်တော် ချစ်တဲ့ တွန်တော်စိတ်တွေ [အာဖက်ပိုသတ်တွေနာတွက်] ပေးချင်တယ်။ နဲ့ဒီမြောင်၊
 ဖြစ်တဲ့နားနဲ့ စိတ်ပြီး ပေးလိုက်တယ်။
 နာကုန်ရပါစေ။ နာကုန်ရောက်ပါစေ။ နာကုန်ယူနိုင်ပါစေ။
 တစ်ခုခု ဗလိလားတကွတွေ့ရင် တွန်တော်တို့ပဲ စိတ်ဆိုးပေါ့။
 စိတ်ဆိုးပြီးရင်လည်း... ခွင့်လွှတ်ဖို့ ဗမေ့နဲ့နော်...။
 မြောက်.. မပြောဖို့ တွန်တော်သေးတယ်။
 “နာချစ်” ဆိုတဲ့နာမာနဲ့ “တဖွား” ဆိုတဲ့နာမာတို့ နာချာချိန်နာထိ ပြည်ပြည်ဝဝ နာမိဖိုယ် ဗပွင့်ဆိုတတ်သေးဘူး...”။ ”

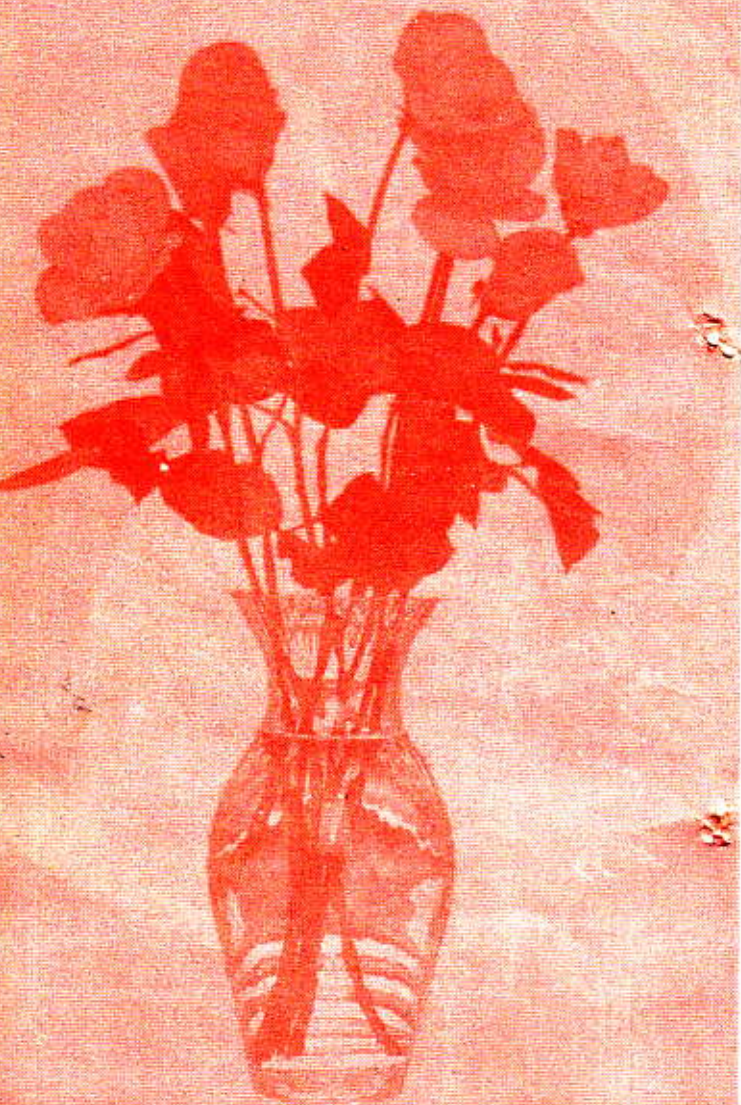
လေးစားခင်မင်လွှတ်

မောင်လွှဲမျိုး (ချင်းကျောင်းခြံ)

(ခေတ္တ-လူ့ပြည်)

2001, Jul., 8

4:30 (A.M)

သတိစိတ်

မြေကြီးပေါ်မှာပဲ
နေတယ်။

မြေကြီးပေါ်မှာပဲ
သေမယ်။

ငါ့ကို...ပီးမရှိနှင့်
လေထူညစ်ညမ်းမှာ
စိုးလို့။

ကောင်းကင်ဘုံကို
မပျော်လင့်ပါဘူး။

မြေပြင်ကို မညစ်နွမ်းစေရင်
သေပျော်ပါပြီကွယ်...။ ။

2001, May, 8

စိန်သဗ္ဗဇာတေ

အချစ်

တစ်စက္ကန့်မျှ
မေ့လို့ မရဘူး။

မေ့ဆေးတစ်လုံး
သောက်သုံးလိုက်ရင် ကောင်းမလား။

တစ်ရေးလောက်မျှ
အိပ်လို့ မရဘူး။

အိပ်ဆေးတစ်လုံး
သောက်သုံးလိုက်ရင် ကောင်းမလား။

မေ့မိမှာ စိုး
အိပ်မိမှာ စိုး

သူ့ တန်ခိုးက
ညများစွာကို နိုးစေပြီ...။ ။

၂၀၀၀, Aug., ၆

စိန်သရဖူစာပေ

မီးတိုင်လ

ကောင်မလေးရေ...
မင်းကို ချစ်မိပြီလို့ စတင်ဆီရှိတဲ့...နေ့က
ငါ့...စတင် သေဆုံးခဲ့တာပါ
ငါဟာ ငါ့မဟုတ်တော့ သလိုပို။

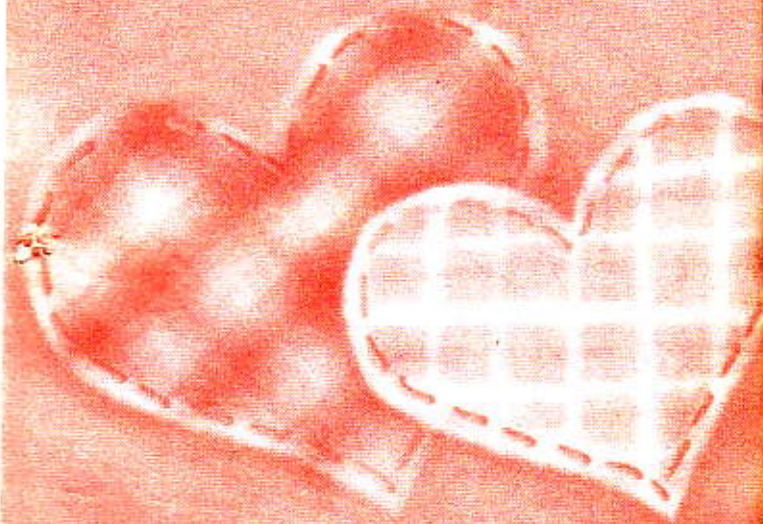
ကောင်မလေးရေ...
မင်းရဲ့ နှင်းဆီဝှံအတွင်းက
ခုန်ထွက်လာတဲ့ လိပ်ပြာလေးကြောင့်
ငါ...ပြန်လည်ရှင်သန်ဖြစ်တာပါ။

စိန်သရဖူစာပေ

ကောင်မလေးရေ...
မီးတောင်ဝ,က မီးတောက်တွေ ပေါက်ကွဲ ဖိတ်လှုံ့သလိုမျိုး၊
မင်း၊ မရှိရင်
ငါ..ထထပြီ။ ပူလောင်ပြီခွဲရ။

ကောင်မလေးရေ...
မင်း၊ သေဆုံးသွားလို့
အားလုံးက နှမြော..တ.သ..ငိုကြွေးကြစဉ်မှာ..
မင်းရဲ့ နှင်းဆီငုံအတွင်းက၊ ခုန်ထွက်လာတဲ့ လိပ်ပြာလေး
ငါ့လိပ်ပြာကို ခေါ်ငင်သွားပြီ။

ကောင်မလေးရေ...
ပေါက်ကွဲ..
လောင်ကျွမ်း..
ပူပြင်း...။ ခြောက်သွေ့ပြီး...
တစ်ယောက်တည်း...
အုန်းဆံခွံလို
ကျန်ခဲ့ရ။
စိန်သရဖူစာပေ

မင်းရဲ့ စာပေ ငယ်ငယ်လေးမှာ...
လူတွေ စည်ကားလိုက်တာကွယ်၊
အဲဒီနေ့က... ငါ
ပူလောင်ပြီခွဲ မရ။ ပေါက်ကွဲပြီခွဲ မရ။
တကယ်...
ငါ သေဆုံးသွား... .. .။ ။

2001, Jul., 12
3:00 (P.M.)
စိန်သရဖူစာပေ

နှစ်ဆယ်စာရ ဖြစ်သေးကား

မျက်နှာချိုသွေး...သွေးပြီး
ချစ်ရေးဆိုရမှာ
ရက်လိုက်တာကွယ်။

ဂစ်တာမတီးချင်ဘူး
သီချင်းမဆိုချင်ဘူး
စာမပေးချင်ဘူး
ကဗျာမရွတ်ချင်ဘူး
အုတ်ခုံကို...ဂစ်တာနဲ့ ရိုက်ခွဲ
အဲဒါ...
ကိုယ့် အသည်းပါပဲ။

အိုက်တင်..ပေး
ဖက်ရှင်..ပြ
အဝတ်အစား လှလှလေးတွေ..ဝတ်ပြီး
ပြဇာတ် မကချင်ဘူး။

စိန်သရဖူစာပေ

ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့
အင်္ကျီကြယ်စေ့တွေကို
လက်နှစ်ဖက်နဲ့ [[ဖြန်းခနဲ]..ဆွဲဖွင့်
အဲဒါ...
ကိုယ့်ရဲ့...
ပန်ကြားခွင့်ပေါ့။

အသည်းမကွဲချင်ဘူး
မျက်ရည်မကျချင်ဘူး

ကွန်ပျူတာ စက်ခလုတ်တွေပေါ်မှာ
တို့နှစ်ယောက်
ပျော်ရွှင်စွာ တွေ့ဆုံကြရအောင်...။

[၁၉၉၉ အမှတ်(၇) မုဒိတာမဂ္ဂဇင်း]
စိန်သရဖူစာပေ

နှစ်

မတည်မြဲတဲ့ လောက၊ ကြီး..လို့
ခဏခဏ တွေးဖြစ်တာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့...
ချစ်သူလက်ကို မလွှတ်တမ်း ကိုင်ဆုပ်ထားမိတာ
မှားပြီ။

တော်တော်များများက၊ တော့၊ သံသရာတွေလည်မှာ စိုး..သတဲ့
အတူတူပါပဲ။ ဒါပေမဲ့၊
သံသရာအဆက်ဆက်၊ ချစ်သူနဲ့ ရွှေ့လက်တွဲချင်တယ်။

ဘုရားသခင်ရဲ့ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းများလား
ခန္ဓာအပေါ် တံပိုးတင်ပေးထားတဲ့...ဝင်ကြေး
လေးလိုက်တာ။

ဝေဒနာတော့၊ ဝေဒနာပါပဲ
နည်းနည်းတော့ ပြင်းထန်လွန်းတယ်ကွယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ခန္ဓာငါးပါး မကွဲပြားခင်
လောကခံ လေမှန်တိုင်းကြောင့်
ချစ်သူနဲ့လည်း...ခွဲခွာခဲ့ရပြီ။

ခက်တာက
အနိစ္စ (အမြဲမရှိ)..လို့ တွေးဖြေမိပါလျက်၊
သူ့ ဓာတ်ပုံလေးတွေ... ..
ကိုယ့်ရဲ့ ရင်ခွင်ပိုက် အယ်လ်ဘင်ထဲမှာ
ရှိနေပြန်သေးတယ်။

ဓာတ်ပုံလေးတွေ ဆွေးမြေ့သွားရင်တောင်
ရင်ထဲမှာ..
သူ...ရှိနေပေဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့၊
မတည်မြဲတဲ့ လောက၊ ကြီး..လို့
ခဏခဏ တွေးဖြစ်တာပါပဲ။

2001, May, 9

စိန်သရဖူစာပေ

အဗျား၊ ဝိနဝိသိ

အချစ်က...၊ ကျောင်းမပြေးခိုင်းဘူး
 အချစ်က...၊ မလိုခိုင်းဘူး
 အချစ်က...၊ မရက်စက်ခိုင်းဘူး
 အချစ်က...၊ (မိဘကို) လိမ်မပြောခိုင်းဘူး
 အချစ်က...၊ အရက်မသောက်ခိုင်းဘူး...။
 တကယ်တော့၊ အချစ်ဆိုတာ
 (အပြစ်မဲ့) ဝိနဝိတစ်ရပ်ပါ။

လူတွေ...၊
 စီးချင်သလို စီးပြီး
 သွားချင်ရာ သွားခဲ့၊ လုပ်ချင်ရာတွေ လုပ်ခဲ့ကြလို့၊
 “အချစ်”က၊
 (ခဏခဏ) နာမည် ပျက်ပျက်သွားတာ။
 ဝိနဝိက...၊ သယ်ဆောင်သူ မဟုတ်ဘူး
 ခြေထောက်တွေကသာ၊ ဦးဆောင်သွားကြတာ။
 ဝိနဝိသရဗျာဓေ

တကယ်ဆို
 အဲဒီ ဝိနဝိလေးကို၊ တစ်စုံတစ်ခု သိမ်းထားပြီး...
 လမ်းကောင်းကောင်းတွေမှ
 လမ်းကောင်းကောင်း လျှောက်တတ်မှ၊
 တစ်ယောက် တစ်ရပ် ထုတ်စီးလိုက်ရရင်..
 ဝိနဝိအသစ်လေးနဲ့...၊
 ဘယ်လောက်လှလိုက်မလဲ။

အဲဒါဆို...
 အချစ်လည်း၊ နာမည်မပျက်တော့ဘူး...။ ။

မျက်စိ

မျက်စိ...
သက်သေပမာ။

အမျက်မပြေ
ရက်ရည်ကြာ။

ခွက်ကြေ...
မျက်စိနာ။
စိန်သရူဇော်

စွယ်တော်ခွက်မို့
တစ်သက်မခွာ။

ခွဲခွာရက်လို့ ကွဲအက်သွားလည်း...
အသည်းတစ်ခြမ်း၊ ခွဲတမ်းနဲ့ ယူပါ။

ကျန်သော တစ်ခြမ်း
သူက၊ နမ်းမှာ ပန်းပြစ်ပါစေ...

သူ...မငိုရ
သူ...ချီးမြှောက်

ကိုယ်..
ကြေကွဲရကျိုး နပ်မှာပါ...။

2001, June, 16
12:10 (A.M.)
စိန်သရူဇော်

မိုးပြဇာတ်...[၅]

ရောင်စုံပန်းလေး...တစ်ပွင့်
မီးသက်တံလေး...တစ်ကုံး
ပြုံးပြတတ်တဲ့...အရှုပ်လေး...တစ်ရှုပ်
လေပြင်းအတိုက်
ရင်ကိုစိုက်တဲ့,
နှင်းဆီမိုက်လေး...တစ်ငုံ။
မိနိသရဗ္ဗစာပေ

အဲဒါတွေကို
“အချစ်”...လို့ ယုံခဲ့တယ်။
“အချစ်”...လို့လည်း။ ခေါ်မိတယ်
ဒါပေမဲ့...
သူက...မီး။
“မီး”...လို့လည်း။ ခေါ်ခဲ့တယ်
ဒါပေမဲ့...
သူက...အချစ်။
မီးနဲ့ အချစ်၊ ‘ရေ’ထဲနှစ်တော့...
“ရေ”က မီးကို...သတ်။
“မီး”က အချစ်ကို...သတ်။
အဲဒါနဲ့ပဲ
ပြဇာတ်တစ်ပုဒ် ပြီးသွားရော။
အဲဒီပြဇာတ်ထဲမှာ..
“ရေ”က၊ တရားခံ ဖြစ်သွားတယ်။

ဪ...
“ရေ”ဆိုတာ၊
“ငွေ”ကိုခေါ်တဲ့ ဘမ်းစကား။ ။

2001, June, 16
12:20 (A.M)
မိနိသရဗ္ဗစာပေ

အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း
အလှူအတန်း

အစဉ်စာ

သစ္စာမဲ့တယ်..လို့ မပြောရက်ပါ။
သစ္စာကြီးသူများ..
အချစ်ကို ဝိုင်းရံထားပါတယ်။

ဂုဏ်မက်တယ်..လို့ မဆိုရက်ပါ။
တဲအိုပျက်မှာ
အသက်ထက်ဆုံး ပေါင်းဆုံသွားသူများ
အချစ်ကို ဝိုင်းရံထားပါတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ရက်စက်တယ်..လို့ မစွပ်စွဲရက်ပါ။
စာနာတရား ထားသူများ..
အချစ်ကို ဝိုင်းရံထားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့လေ..

သစ္စာလည်း..မဲ့၊ ဂုဏ်ကိုလည်း..မင်
ရက်စက်ချင်သမျှ ရက်စက်ခဲ့ကြတဲ့
နည်းသားတို့ရှင်များကို...

အမည်ဘယ်လို ပေးရမလဲ
ဘယ်လိုအမည် ပေးကြမလဲ...။

2001, June,
12:45 (A.M)
စိန်သရဖူစာပေ

မနုဿိတ

မြေ က၊ နေသလိုပဲ
လှတယ်။
မျက်လှည့်ပြ နေပေမယ့်
မခွာရက်။

တချို့က၊
မီးနဲ့ ကင်းဝေးသွားတဲ့အခါ
ချိတ်တွေ မာသွားသတဲ့။
စိန်သရဖူစာပေ

သူက၊ တော့
သူ့ မခိုင်မာမှုနဲ့..သူ
အရည်ပျော်သွားတဲ့..ရေခဲတဲ့။

အဲနဲ့ ရေခဲစီးကြောင်းကြီးနောက်
ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားတယ်။

ချောင်းရေလည်း..မဟုတ်
မြစ်ရေလည်း..မဟုတ်
ပင်လယ်ရေလည်း..မဟုတ်။

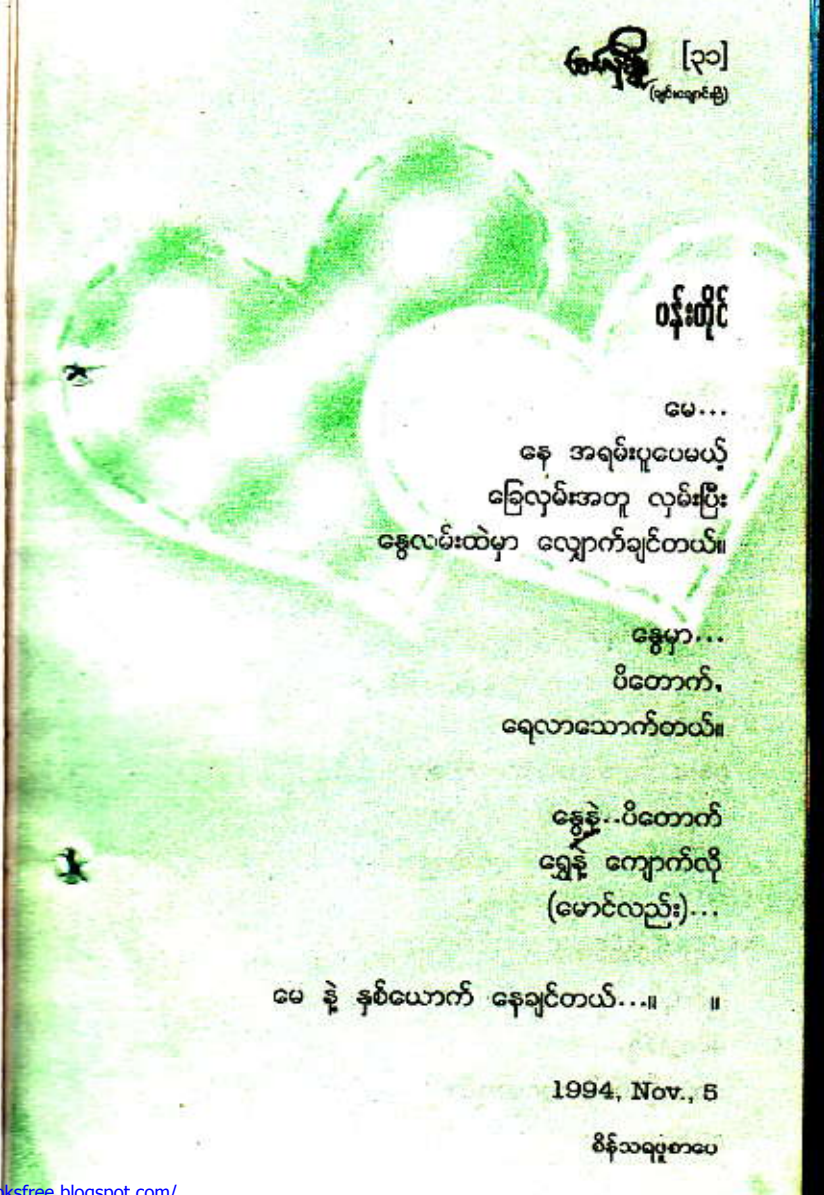
အိပ်ရာနိုးလို့
မြောင်းထဲက လူးထဲ ထ၊ လိုက်တဲ့အခါ
သူ့မှာ..
ရွံ့စွက်တွေ ပေကျံ့နေထတဲ့။
သမုဒ္ဒရာကြီး
ဟားတိုက်ပြီး ရယ်မောတယ်...။ ။

2001, June,
(ပြည်ပရောက် သူငယ်ချင်း၏ သစ္စာပျက်သော ချစ်သူ...သို့)
စိန်သရဖူစာပေ

ဒါပေမဲ့ကွယ်...
ပြန်လွှဲစဉ် ယနေ့ အလွမ်းတွေက
မသွေ မနှစ်ဖွာ ဖျော်လင့်ထန်းနေသော်လည်း...
မေ့ပန်းတွေ တလွင်လွင် ပန်ဆင်သူက
မေ့ပင်တွေ တမင်စိုက်ကာ
မေ့လိုက်ပြီ...တဲ့။

1993, Jun., 13
07:00 (A.M)
စိန်သရုပ်စာပေ

ဝန်းထိုင်

မေ...
နေ အရမ်းပူပေမယ့်
ခြေလှမ်းအတူ လှမ်းပြီး
နွေလမ်းထဲမှာ လျှောက်ချင်တယ်။

နွေမှာ...
ပိတောက်၊
ရေလာသောက်တယ်။

နွေနဲ့...ပိတောက်
ရွှေနဲ့ ကျောက်လို
(မောင်လည်း)...

မေ နဲ့ နှစ်ယောက် နေချင်တယ်...။ ။

1994, Nov., 5
စိန်သရုပ်စာပေ

တိုက်ထည်စုစု

သည်မျက်ဝန်းကို
ချက်ချင်းထုတ်၊ ပယ်၊ ပြန်လည်မကြည့်
မငေးမိဖို့၊
လက်တို့စမ်းပါ သူငယ်ချင်း။

သည်မျက်ဝန်းကို
ရှုန်းပ ကြည့်သာ၊ ကဗျာဖွဲ့ရေး
မဆွေးမိအောင်
ခေါ်ဆောင်လှည့်ပါ သူငယ်ချင်း။

သည်မျက်ဝန်းကို
မြင်ကွင်း ကွယ်ပျောက်၊ အိမ်အရောက်ပြေး
မတွေးမိဖို့၊
ဆေးတို့ပေးပါ သူငယ်ချင်း။

စိန်သရဖူစာပေ

သည်မျက်ဝန်းကို
လွမ်းရင်း ရင်နင်း၊ ဒဏ်သင့်ခံစား
ယိုင်မသွားအောင်
ဖေးတွဲပါလား သူငယ်ချင်း။

သည်မျက်ဝန်းကို
ချစ်ခြင်းနဲ့တ ဘဝ၊ ရည်စူး
ချစ်ခဲ့ဖူးတာ...

မင်း၊ အသိဆုံးပါ သူငယ်ချင်း။ ။

1990, Dec., 12

11:00 (PM)

စိန်သရဖူစာပေ

အိပ်မက်များများ

နှစ်ယောက်တို့
မဖောက်လွှဲ၊ မဖောက်ပြန်
နောက်ချန်လှည့် မပြေး
ရွေးစေးတွေ အတူသုတ်
ကိုယ်...
ဘာ ကူလုပ် ပေးရမလဲ။

မဝေး... မခွဲ
အတွေးထဲ အမြဲနေ
အိပ်မက်ထဲ ညတိုင်းရောက်
မိုးတစ်ပေါက် ကြွေကျလျှင်တောင်မှ
ချစ်သူရဲ့
ခြေထောက်လေးကို မြင်ယောင်တယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

မခွဲမလမ်း၊ မတမ်းမမက်ဘဲ
လွမ်းသက်ရှည်ခြင်း သက်သက်ပါကွယ်။

တချိန်ချိန်မှာ...ခွဲ
အကြိမ်တစ်ရာပဲ ဝေးလေမလား။
ဘဝဆိုတာ
အိပ်မက်များပါပဲ၊
ဒါပေမဲ့လည်း...
ချစ်သူနေနား
ကိုယ့်အပါးမှာ၊ ရှိနေပါလျှင်
သူ..ထားရာနေ၊ သူ..စေရာသွား
ကိုယ်...ခ၊စားဖို့

အိပ်မက်များများ မက်ချင်တယ်။ ။

2000, Jul., 11

12:35 (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

ပုံမှန်အတွင်း

အမှန်းတွေ မထားခဲ့ပါနဲ့
ခါးသက်တဲ့
တေးတစ်လက်သာ ပေးခဲ့ပါကွယ်။

ချစ်ခဲ့ကြစဉ်တုန်းက၊ တော့
ဝ၊ လုံးတစ်လုံးကို
နှစ်ယောက်အတူ ရေးခဲ့ကြပါသေးတယ်။
သုညတစ်လုံးကို
နှစ်ယောက်အတူ ပေါင်နံ့ သုံးခဲ့ကြပါသေးတယ်။

အခုမှ၊
မှန်းကြရတော့မလာ။
စိန်သရဖူစာပေ

နှစ်ယောက်စလုံး မှန်နေသမျှ
ရန်တွေ ခဏခဏ ဖြစ်တတ်တယ်။
နှစ်ယောက်စလုံး မှားနေသမျှ
စကားတွေ ခဏခဏ များတတ်တယ်။

တစ်ယောက်“မှန်” တစ်ယောက်“မှား”ပြန်တော့
(မှန်တဲ့သူက)
နောက်ချန်မထားခဲ့နဲ့ပေါ့ကွယ်။

ခဏနေပါဦး
ဝ၊ လုံးနဲ့... သုည
တစ်ယောက်တစ်ခြမ်း ယူကြဖို့အတွက်၊
တူမျှတဲ့ ငွေလ၊ မင်း
သေသေချာချာ လင်းပါစေကွဲ့။

မနက်ကျမှ
မှန်းကြရအောင်ပါ...။ ။

အထီးကျန်ရွာ

သိပ် အကြီးကြီးတွေ
မပြောနဲ့။

မိုက်ဆာနေတဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက်
အလိုအပ်ဆုံးက
ထမင်းတစ်လှတ်ပါ။

အားခဲနဲ့ ၉၀ က
ဝေးလွန်းပါတယ်။
ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့လောက်ပဲ
ချစ်ကြရအောင်။

ရှိတ်(စ)ပီးယားကို
ချီးကျူးချင်တယ်။
ဒါပေမဲ့၊
ဦးပုညကို အားနာစရာ။
စိန်သရဖူစာပေ

စာအုပ်အထူးကြီးတွေ
ဖတ်ဖတ်ပြီး
အိပ်ရာဝင်ခိုင်းမယ့်အစား
မေမေတုန်းက၊ လိုပဲ
ပုံပြင်လေးနဲ့ ချော့သိပ်ပါ။

တကယ်..
အဖော်မရှိဘဲ
တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေရမှာ
ကြောက်တယ်။

ဒီမှာ..
တချို့က
အိပ်လိုတောင် ပျော်နေသေးတယ်။

နှိုးလိုက်ဦး...။ ။

1999, Aug., 19

စိန်သရဖူစာပေ

မာယာကမ္ဘာ

ကောင်းကင်ကို ထိလှလှ
မြင့်မား။
သင့်အား၊ ဦးညွတ်ခဲ့သူပါ
မာယာ။

ကောင်းကင်ကို နမ်းနေသလိုလို
မြေပြင်ကိုပါ လွမ်းနေသလိုလို။
ခြေတိုအောင် တက်လှမ်းခဲ့တဲ့
ငါ့ရဲ့ နှစ် သက်တမ်းတလျှောက်
ငါဟာ.. ချစ်မျက်ကန်းတစ်ယောက်ပါ
မာယာ။

ဆုပ်ကိုင်ဖက်တွယ်ထားခဲ့မိတဲ့
ငါ့လက်ချောင်းထဲက.. ကမ္ဘာ
ရေညှိ ခါးခါးတွေနဲ့လေ။

စိန်သရဖူစာပေ

ကောင်းကင်ကိုလည်း.. မနမ်း
မြေပြင်ကိုလည်း.. မလွမ်း၊
ငါ့ကိုယ်.. ငါ့ စမ်းကြည့်တော့..
ရင်နှစ်ခြမ်း၊
ဖြန်းဖြန်းကြွသွားရတာပဲ
အဖတ်တင်တယ်။

ငါ့ ရင်ဘတ်ထဲက သင်၊ ခွဲထုတ်သွားတဲ့
နည်းသား တစ်ခုကလည်း...
မာယာကမ္ဘာပေါ်မှာ တချို့တင်
မာယာကမ္ဘာအောက်မှာ တချို့ရောက်
ကွယ်ပျောက် ကြေမွ သွားရတယ်
မာယာ။ ။

၂၀၀၁, ၂၂၂၂, ၂၂၂

စိန်သရဖူစာပေ

အမိ

အမေ...
တိုးတိုး တိတ်တိတ် နေစေချင်သလား?
ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊
ဒါပေမဲ့...
သား...သိချင်းဆိုပါရစေ။

အမေ...
ရန်မဖြစ်ရဘူးတဲ့လား?
ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊
ဒါပေမဲ့...
သား...လက်တွေ့ကစားပါရစေ။

စိန်သရဖူစာပေ

အမေ...
ရည်စားမထားရဘူးတဲ့လား?
ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊
ဒါပေမဲ့...
သား...
တစ်ယောက်ယောက်ကို ယုံကြည်ပါရစေ။

အမေ...
လိမ်မပြောရဘူးတဲ့လား?
ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊
ဒါပေမဲ့...
သား...

မှန်မကြည့်ဘဲ နေပါရစေ...။ ။

1998, Nov., 17

စိန်သရဖူစာပေ

နိဂုံး

ဝါးပြင်နုနု
ဆွေးတွေစုလည်း..
မျက်ရည်ဥတို့ မပုံးကြေ။

သနပ်ခါး ပွေးပြ
နေရောင်ကျလည်း..
နှုတ်ခမ်းလှလှ မပဲ့ကြေ။

စိန်သရဖူစာပေ

လက်ပဝါးနုနု
ဆွေးကြည်ဥလည်း..
လောကဝံကို မပူကြေ။

ခြေဖဝါးလှလှ
ဆူးတွေ ခ၊လည်း..
မျက်ရည်စ၊တို့ မကျကြေ။

ဘဝ အရေး
နွေးထွေးစရာ အကြင်နာနှင့်၊
ဖွေရှာအားမာန်
လောက...ဒဏ်ကို
ခုခံရင်ဆိုင်၊ တုယျာဉ်ပြိုင်လျက်၊

နိုင်နိုင် ရှုံးရှုံး အတူပြု၊မယ်
မုန်းတယ်လို့လည်း မပြောကြေ။ ။

2001, June, 25

စိန်သရဖူစာပေ

နှလုံးသားကဲ့သို့ တင်သွင်းလော့ အစီရင်ခံစာ [မူရင်း]

သို့
 ဥက္ကဋ္ဌ
 သမုဒယမော်ကွန်း ရေးထိုးရေးအဖွဲ့
 အမှတ် (၁၅၀၀)
 အကြင်နာရပ်ဝန်းဒေသ
 သံယောဇဉ်ခရိုင်
 အမှန်းမဲ့မြို့။

နေ့စွဲ... ၁၄ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀၀၂
အကြောင်းအရာ။ **■ အကြင်နာယံ ကြည်အပ်နှံ မှုကို**
ချစ်သူဟောင်းထံမှ ပြန်လည်
တောင်းခံပေးပါရန် ပန်ကြားခြင်း။

တာဝန်ရှိ လူကြီးမင်း (ဦးမြားနတ်မောင်) ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်
 ၏ချစ်သူ (မ.....) သည် ကျွန်တော်၏ တရားဝင်ချစ်သူအဖြစ်
 နှစ်ပေါင်းများစွာ ချစ်မြတ်နိုးပြီးခါမှ လွန်စွာချစ်သော ကြွယ်ဝသူတစ်ဦးနှင့်
 လက်ထပ်ထိမ်းမြားသွားပါသည်။ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အား...၊
 ကျွန်တော်၊ လုံးဝ ခွင့်လွှတ်ပါသည်။

စိန်သရဖူစာပေ

သို့သော်...၊ သစ္စာမဲ့သူ ထံတွင် ယုံကြည်စွာ အပ်နှံထားခဲ့
 မိသည့် ကျွန်တော်၏ ချစ်ခြင်းများကို ပြန်လည်ရယူလိုပါသည်။
 လူကြီးမင်းမှ တစ်ဆင့် ဆင့်ခေါ် တောင်းယူပေးပါရန် အားထား
 ခိုသောစွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားရိုသေလျက်

လှမျိုးအောင်
 အမှတ်(၅၂၈)
 မေတ္တာလမ်း၊ သစ္စာရပ်ကွက်
 အပြစ်မဲ့ခရိုင်၊ တိုဗီတာည်ခြင်းမြို့၊
 ခေတ္တ-လူပြည်။

စိန်သရဖူစာပေ

ကြော်ငြာပိုင်စုအဖွဲ့အစည်း

ထက်ထက်မိုးမိုး

ကူညီပါ။

အိန္ဒြာကျော်စင်

ကူညီပါ။

စိုးမြတ်နန္ဒာ

ကူညီပါ။

ကိုယ်ပိုင် ခံစားမှုဖြင့်

ထုတ်လုပ်ထားသည့်

ချစ်ခြင်းတစ်ခု၏ မျက်ရည်စ၊ ပျားအကြောင်း...

ကွေ့ကွင်းခြင်းတစ်ခု၏ သမုဒယနေ့ဆိုးပျားအကြောင်း...။

စိန်သရဖူစာပေ

သူ..သိဖို့
သူ..မိတ သိဖို့
သူ..အသိုင်းအဝိုင်း သိဖို့
ပြီးတော့...
တစ်လောက၊ လုံး သိဖို့
ကြော်ငြာချင်လို့ပါ။

မှတ်ချက်-
ကြော်ငြာရိုက်ကူးစ
မေတ္တာဖြင့်သာ...။ ။

သက်တော်ဆင့်

လက်ညှိုးတိုးပြလိုရတဲ့
 ရုပ်ဝတ္ထု ပိုင်ဆိုင်မှုတွေနဲ့
 ချိန်ဆ, ပြီး..
 မင်းကို မချစ်ပါရစေနဲ့။
 ပင်လယ်.. သမုဒ္ဒရာ
 ကောင်းကင်ပြာ.. မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း
 သက်တံကိုင်းကိုင်း.. အိပ်မက်မှိုင်းမှိုင်း။
 စိတ်ကူးယဉ်ဒီဇိုင်းများနဲ့
 စကားလှလှလေးတွေကို တိုင်တည်ပြီး
 မင်းကို မညာပါရစေနဲ့။

ငါ့ရှိတဲ့.. လက်နှစ်ဖက်နဲ့
 မင်းကို ထွေးပိုက်ထားမယ်။
 ငါ့ခြေထောက် နှစ်ဖက်နဲ့
 မင်းကို တွဲပြီး လမ်းအတူလျှောက်မယ်။

လျှောက်တဲ့ခရီး၊ နီးနီး..ဝေးဝေး
 မင်း..မတွေ့နဲ့။
 လျှောက်တဲ့ ခရီး၊ ပမ်းပမ်း..မပမ်းပမ်း
 မင်း..မခွမ်းနဲ့။
 ငါ.., မင်းရှေ့က လူ
 ရန်မူသမျှ ရန်ဟူသမျှ
 ငါ့ ဦးခေါင်းနဲ့ ပြေးဆောင်မယ်။

ဦးခေါင်းကြေမှု
 သွေး ခြေကျ၊
 လက်တွေ ပြေကျ၊ ခြေတွေ ခွေကျသွားတဲ့အခါ..
 ငါ့ ရင်ခွင်ကို ခွဲကြည့်ပါ။

ငါ့ အလည်းနှလုံး
 မင်းကို ပြုံးပြနေဦးမယ်။ ။

ကောင်းကင်ထိပ်ထား

ရေများရာ
ရွာသွန်းခဲ့တဲ့ မိုးကို
မြေပြင်ခမျာ
တမ်းတမ်းတရွာ မျှော်နေခဲ့။

အပူပိုင်းဒေသအတွက်
ရေကြည် တစ်စက်နှစ်စက်ကို
စွန့်ကြဲပို့
မစဉ်းစားမိဘူးလား မိုးရယ်။
စိန်သရဖူစာပေ

အော်ဟစ်နေကြတဲ့
မြက်ခြောက်ပင်တွေကို
မသိသလို ကျော့ခိုင်း
ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန့်တိုင်းတွေကျ။

မင်း နမ်းမှ
ပွင့်ရမယ့် ပန်းတွေကို
အနွမ်းတွေ ပြေပါစေလား။

အလို--
မိုးသားတိမ်လိတ်တွေဟာ
လေညွှန်ရာကို ရွေ့လျားသွားပေါ့။

လေစိမ်းတွေ
မိနေပြီလား အချစ်ရဲ့။ ။

1991, Aug., 10

စိန်သရဖူစာပေ

ကောင်းကင်ထိပ်ထား

ရေများရာ
ရွာသွန်းခဲ့တဲ့ မိုးကို
ပြေပြင်မဟု
တမ်းတမ်းတစွာ မျှော်နေခဲ့။

အပူပိုင်းဒေသအတွက်
ရေကြည် တစ်စက်နှစ်စက်ကို
စွန့်ကြဲဖို့
မဝဠာစားမိဘူးလား မိုးရယ်။
စိန်သဏ္ဍာပေ

အော်ဟစ်နေကြတဲ့
မြက်ခြောက်ပင်တွေကို
မသိသလို ကျောခိုင်း
ပင်လယ်ပြင်မှာ မှန်တိုင်းတွေကျ

မင်း နမ်းမှ
ပွင့်ရမယ့် ပန်းတွေကို
အနှမ်းတွေ ပြေပါစေလား။

အလို..
မိုးသားတိမ်လိတ်တွေဟာ
လေညွှန်ရာကို ရွေ့လျားသွားပေါ့။

လေစိမ်းတွေ
မိနေပြီလား အချစ်ရဲ့။ ။

1991, Aug., 10

စိန်သဏ္ဍာပေ

ဘဝ၊ ဖျတ်... ဘုန်း

ပန်းစွန်းက မျက်ရည်စ၊ တွေ
ဘယ်သူ ဖယ်သုတ်ပေးမှာလဲ။
အိတ်ကပ်ထဲက ရှိက်သံတွေ
ဘယ်လို မြတ်နိုးရမှာလဲ။

ဟိုမှာ..
ရထား ထွက်တော့မယ်။
ငါ့ကို ဖက်ငိုနေမယ့် အစား
ရထားပေါ် ပြေးတက်မသွားဖို့
ပို အရေးမကြီးဘူးလားကွယ်။

ထားခဲ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးမှတော့..
ကျွန်ခွဲရမယ့်သူကို အားနာရင်
ရယ်ပြီဖို့ ကြိုးစားပေးပါလား။

စိန်သရဖူစာပေ

ငါ.. ပန်းစွန်းက
မင်းရဲ့ မျက်ရည်စ၊ တွေ မခြောက်မချင်း
ငါ.. မငိုပါဘူး အချစ်ရယ်။
ငါ.. အိတ်ကပ်ထဲက
မင်းရဲ့ ရှိက်သံတွေ ထွက်ကျမသွားမချင်း
ငါ.. မငိုပါဘူး အချစ်ရယ်။

မင်းက၊ တော့..
ခဲဒါတွေကို အကုန်ထားခဲ့ပြီး
သွားချင်ရာကို သွားတော့မှာပဲ မဟုတ်လား။

“ခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုတာ
မမြင်ရတဲ့ အနမ်းတစ်ခုပဲ” ..တဲ့။

ဟိုမှာ..
ရထားထွက်တော့မယ်။

ငါ.. မင်းကို ခွင့်လွှတ်တယ်...။ ။

2001, June, 27

4:30 (PM)

စိန်သရဖူစာပေ

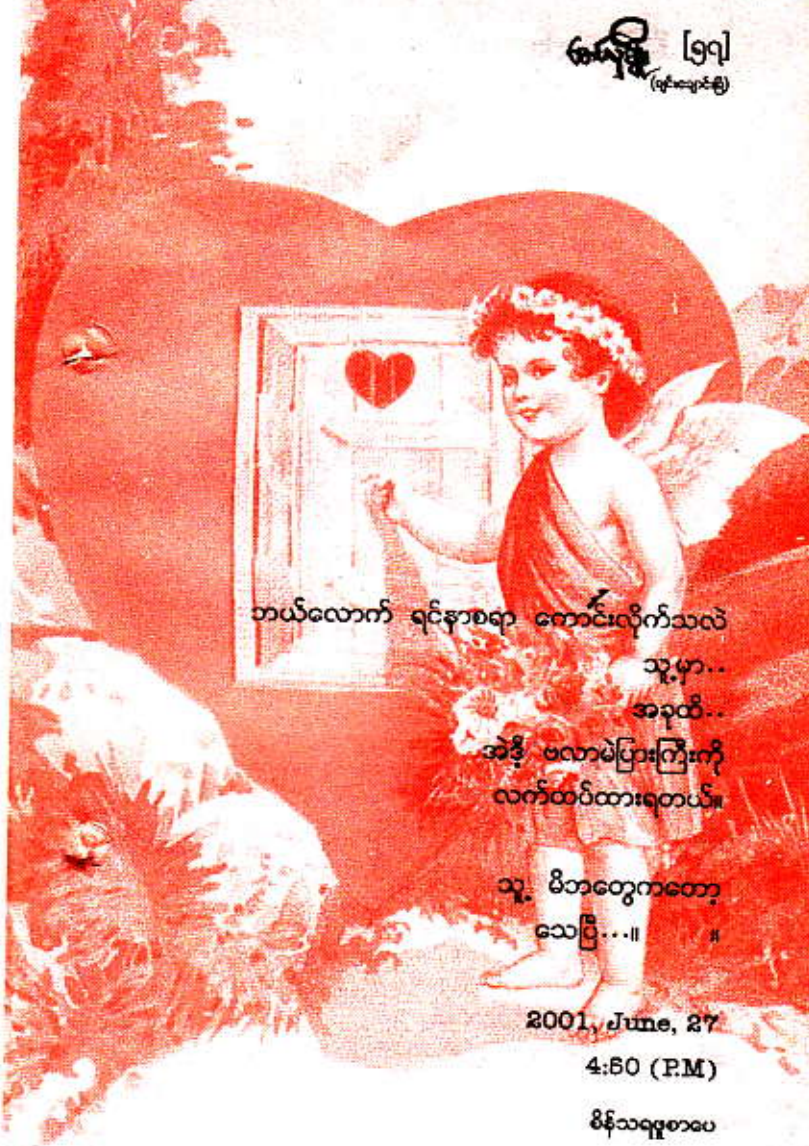
ငယ်ရွှမ်းအေး

အဲဒီတုန်းက
ကံစမ်းမဲတွေ
အခုလောက် ခေတ်မစားသေးပါဘူး။

ဒါပေမဲ့...သူ့အတွက်
အသေအချာ ပေါက်မယ့် ကံစမ်းမဲတစ်ခုကို
သူ့ မိဘတွေက ဝယ်ပေးခဲ့ကြတယ်။

ကံစမ်းမဲ ဖွင့်တဲ့အချိန်အခါမှာတော့
အဲဒီ ကံစမ်းမဲပြားကြီးက
ဗလာ။

စိန်သရဖူစာပေ

ဘယ်လောက် ရင်နှာစရာ ကောင်းလိုက်သလဲ
သူ့မှာ...
အခုထိ...

အဲဒီ ဗလာမဲပြားကြီးကို
လက်ထပ်ထားရတယ်။

သူ့ မိဘတွေကတော့
သေပြီ...။

2001, June, 27

4:50 (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

စာတိုကဏ္ဍ

ခဏ ခဏ
ဒီစကား ပြောခဲ့လို့
မင်း...ဘယ်လို ထင်နေသလဲ။

အဲဒါ
ရင်ထဲက စကားပါကွယ်။

အာဒံက ဝေကို
တစ်စုံတစ်ခုသော ဘာသာစကားနဲ့
ပြောဘူးတဲ့မယ် ထင်ပါတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

အပိုင်ခေတ်ကတည်းက
အချစ် ရှိခဲ့တာပါ
စကား တစ်ခွန်းကို
ခဏခဏ ပြောနေမိတာကိုက
ရင်တွင်းက
ကိန်းဝပ်ခြင်းပါကွယ်။

ဒါကို...
“စာတိုပြောစကား”...လို့
ခွဲခွဲရက်သလား။

ခံစား
စဉ်းစား
စာနာကြည့်ဦးကွယ်။

“မင်းကို...
ကိုယ်...ချစ်တယ်”...။ ။

1998, Nov.

စိန်သရဖူစာပေ

အိပ်မက်သွေး

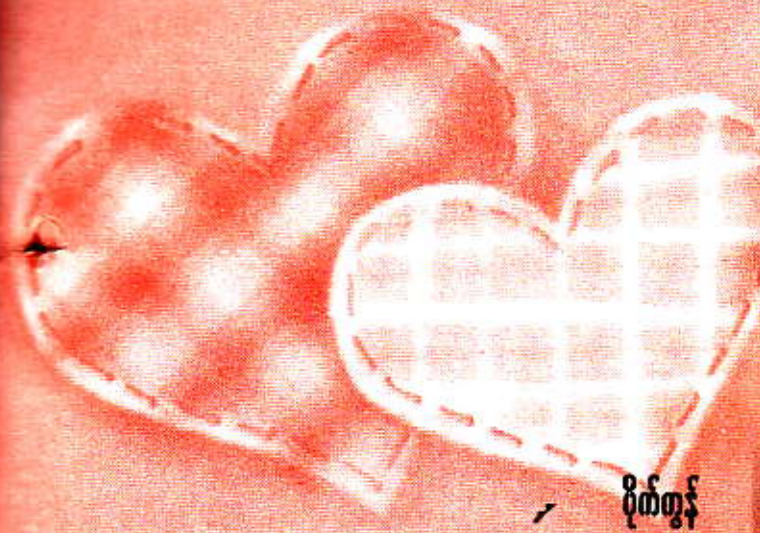
အလွမ်းလေသည်။ ပန်းတွေခင်းဖြန့်
သင်းယုံယုံဝေ၊ နှင်းတွေ...ကြော။

ကြောလွင့်နှင်းမျော၊ အလွမ်းတောမှာ...
လျှောတိုက်လွင့်ပါ။ အိပ်မက်ရွာလေး
ဟိုး...အဝေးက၊
အနွေးတတ်လေး။ လာကူပေးပါ။

ချစ်သူ့ ရင်ထွေး။ ကိုယ်ငွေ့နွေးနဲ့
အိပ်မက်လေးများ လှပါရစေ...။ ။

1998, Nov.

စိန်သရဖူစာပေ

ပိုက်တွန်

အနီးစပ် တစ်စုကို
ပစ်ပယ်ထားခဲ့တဲ့
ကလေးတစ်ယောက်လို၊
ငါ့ခြေလှမ်းတွေ
ရင်အိုခဲ့ပြီ။

အမေက၊ တော့
အနီးစပ်လေးကို ပိုက်ရင်း...
သားမိုက်ကို လိုက်ရှာနေပေလိမ့်မယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

အဖြူရောင်
အနိုးစုပ်လေးကို ပစ်ခွာခဲ့ပြီ။
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကြီးသိကို သွားနေရတဲ့
ဘဝရထားနဲ့ မီးခိုးငွေ့တွေက၊
ပြန်ကျဲ ညစ်ထေးလို့လေ။

နွဲ့..
ကြိုး..
ရဟတ်..နွဲ့
မာယာပါးစပ်ပေါက်တွေကြောင့်
ရရှိလာတဲ့ ဒဏ်ရာတွေက၊

ငါ့ အိမ်ပြန်ချိန်ကို
နောက်ကျစေခဲ့ပြီ...။

1998, Nov.
စိန်သရဖူစာပေ

ချာဝန

ဂုဏ်သိက္ခာ ဆယ်တင်တဲ့
လက်ထပ်ပွဲ တစ်ပွဲအတွက်
အသည်းနှလုံးတစ်ခု
လူမသိ၊ သူမသိ အမြှုပ်နံ့ ခံလိုက်ရသလို
လူတစ်ယောက်၊
တေမိဇာတ်ကို က၊ခဲ့တယ်။

ရှုပ်ရှင်တွေထဲက၊လို့
“အချစ်ဟောင်းရဲ့ လက်ထပ်မင်္ဂလာ
ကိုယ်တိုင်ပဲ လာရောက်လို့ နှုတ်ဆက်တယ်”..ဆိုတာမျိုး
သိချင်းဆိုပြီး လက်ပွဲဖို့ မသင့်လျော်ဘူး။

စိန်သရဖူစာပေ

ချစ်သူကို ပေးအပ်မယ့်
လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ သူ့..လက်ခံယူခဲ့ပါ့မလား။
မင်္ဂလာရှိကြောင်း ကျွန်သရေထဲမှာ
မျက်ရည်စက်တွေ ကင်းစင်ပါရဲ့လား။

ချစ်သူဟောင်းက နောင်ယုတ်မှာစိုးလို့
ဖိတ်စာတောင် မပို့လိုက်တော့ဘူးဆို။

မင်းကို လက်ဖွဲ့မယ့် ပစ္စည်းတွေ
ကိုယ့် နောက်ဆုံးခရီးကျမှ
မီး သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ပါ့မယ်...။

မီးခိုးငွေ့ ဖြစ်သွားမယ့်
ဈာပန ပစ္စည်းတွေထဲမှာ..
စုံတွဲ ဓာတ်ပုံတွေ ပါဝင်ခဲ့ရင်၊
ကောင်းကင်ဘုံကို ရောက်သွားပါရစေ
ဘုရားသခင်။ ။

2001, Jun., 28
8:45 (P.M)
စိန်သရဖူစာပေ

အိမ်

မတွေ့လိုသည်
ချစ်သူ့မျက်နှာ မြင်နေပါ၍။

မကြားလိုသည်
ချစ်သူ့စကား နားမှာကြား၍။

မသိလိုသည်
ချစ်သူ့အနားမှာ ရှိနေပါ၍။

မခင်လိုသည်
ချစ်သူကိုသာ ခင်မင်ပါ၍။

စိန်သရဖူစာပေ

ချစ်သူ သူ့ကို
ပြောပြလိုသည်။

ရင်မှာရှိဖူးဖူး၊ ပန်းအသစ်လေး
ခူးခွင့်ပေးချင်း၊ သံယောဇဉ်ပေါ့

ပြန်ပြောဖို့တော့ ရှက်တယ်ရှင်...။

1990, Aug., 2

စိန်သရဖူစာပေ

ဦးလေးရေ...

ညီမလေးရေ..

ချစ်သူကို တွေ့တွေ့၊ ရန်သူကို တွေ့တွေ့
မိဘကို သတင်းပို့ဖို့၊ မမေ့နဲ့နော်။
ပန်းပဲ ပန်ပန်း၊ ဆူးပဲ ခခ
မိဘကို ပြောပြနော်။

စိတ်ညစ်စရာကြုံရင်
မိဘကိုသာ ယုံကြည်တိုင်ပင်၊
မိဘဆိုတာ...

ဘုရားပေးတဲ့ လက်ဆောင်
တေးစကားကို နားမယောင်နဲ့နော်။

စိန်သရဖူစာပေ

ညီမလေးရေ...
အလှမပြင်ခဲ့၊ အလှမမက်ခဲ့၊
ကူကြွေတစ်ဆင်စာခဲ့
ယဉ်ယဉ်လေးနေတာ
ရွှေ... မလိုပါဘူးကွယ်။

ညီမလေးရေ...
ကျောင်းမှန်မှန်တက်၊ စာမှန်မှန်ကျက်
မိဘ၊ထက် တော်တဲ့ သမီးတစ်ယောက်အဖြစ်ခဲ့

လောက၊ကြီးကို ပိုပြီး သစ်လွင်လိုက်ပါကွယ်။ ။

(အဝေးရောက် ညီမလေး...သို့)

2001, Jun., 29

2:30 (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

သူငယ်ချင်းရေ

သူငယ်ချင်းရေ..
ငါတို့နေတဲ့ တိုင်းပြည်
စိန်စိရွှေချ၊ လှပ၊သာယာ
မင်္ဂလာအပေါင်း၊ ချစ်ညောင်းစေဖို့
ငါတို့ ကြိုးပမ်းကြရအောင်။

သူငယ်ချင်းရေ..
ငါတို့နေတဲ့ ကမ္ဘာ
ငြိမ်းချမ်းသာယာ၊ ညွှာတာစိတ်ထား
ချိုးဖြူများစွာ၊ ဝဲယုံလာဖို့
ငါတို့ စွမ်းဆောင်ကြရအောင်။

သူငယ်ချင်းရေ..
ငါတို့နေတဲ့ လောကကြီး။ ပိုမိုလှပပြီး
မာန်၊ မာန ကင်း၊ အတ္တချင်း မပြိုင်
ကိုယ့်တစ်နိုင်စာ၊ ကိုယ် ခိုင်မာဖို့
ငါတို့ မျှတကြရအောင်။

စိန်သရဖူစာပေ

သူငယ်ချင်းရေ...

ဘယ်သူတရားပျက်ပျက်၊ ကိုယ် မပျက်ပါနဲ့။
ရိုးသားခြင်း စား၊ ကြိုးစားခြင်း မြားတွေက
တစ်ရက်မက၊ လ...နစ် များစွာ
ခိုင်မာပါတယ်။

အနစ်နာခံလို့၊ အကာအရံ “ပျက်”
ရိုးသားခဲ့လို့၊ အရောင် “မဲ့”
အမှောင်ထဲ မနေလို့၊ အဖော် “နည်း”
မင်းရဲ့၊ ဆင်းရဲတွင်းလည်း၊ နက်ခဲ့ရင်...၊
တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုး။
ကမ္ဘာလောကကြီးအတွက်၊ လူဆိုးမဖြစ်ခဲ့တဲ့
မင်းရဲ့၊ ဆင်းရဲမှု၊
သာဓုခေါ်ပါရစေ။
သူငယ်ချင်း...ရေ...။ ။

၃၀၀၁, June., ၂၉

၃:၅၅ (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

ညီလေးရ

ညီလေးရေ..

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ယဉ်ကျေးမှုကို
သာဓု မခေါ်ပေမယ့်၊ ရင်ခုန်နှစ်သက်ခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့..

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ကြာကြာထိုင်ရမှာတော့..
အချိန်တွေကို နှမြောတယ်။

ညီလေးရေ..

လမ်းဘေး ဓာတ်တိုင်အောက်
သီချင်းဆိုတဲ့ ဖြေဖျော်မှု
သာဓုခေါ်ပါတယ်၊ ရင်လည်း ခုန်ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့..

ဓာတ်တိုင်အောက်မှာ ကြာကြာထိုင်ရမှာတော့..
အချိန်တွေကို နှမြောတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ညီလေးရေ..
 ကောင်မလေးတစ်ယောက်..နောက်
 တကောက်ကောက်လိုက်၊ ရင်ခုန်လျှက်ဖို
 ကြိုဆိုချင်ပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့..
 သူ့နောက်ကို အချိန်တိုင်း..လိုက်၊ သူ့အနားကို အချိန်တိုင်း..သွားဖို့
 အချိန်တွေကို အားနာတယ်။

ညီလေးရေ..
 မင်း၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်း ထိုင်နေတဲ့..အချိန်
 မင်း၊ ဓာတ်တိုင်အောက်၊ ရောက်နေတဲ့..အချိန်
 မင်း၊ ရည်းစားနောက်၊ လိုက်နေတဲ့..အချိန်
 အဲဒီ အချိန်တွေမှာ..
 တခြားသော ကမ္ဘာလူသားတွေမယူ
 အချိန် မလောက်မင, ခဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်နေကြတယ် ဆိုတာ...
 မင်း.., သိပါရဲ့လား ညီလေးရေ...။

စိန်သဏ္ဍဇာပေ

ညီလေးရေ..
 "Time is gold" (အချိန်ဟာ ရွှေပါပဲ)
 ရွှေတွေကို ဖြုန်းတီးမပစ်ပါနဲ့၊
 ညီလေးရေ...။

၂၀၀၁, June., ၃၀
10:40 (A.M)

စိန်သဏ္ဍဇာပေ

မေမေရေ

ဆင်းရဲတွင်းထဲက၊ ခုန်ခုန်ထ၊ ခွဲမိလို့
မနာလိုသူတွေနဲ့လည်း၊ ခဏခဏ ရန်ဖြစ်တယ်။
ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်မှာစိုးလို့၊ ဟိုတိုးဒီဝေ့နဲ့ ကြိုးပမ်းလာလိုက်တာ
ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း၊ မေ့တတ်ပြီ။

အမိက တရားခံကတော့
ချစ်သူဟောင်းပေါ့..မေမေ။

မေမေရေ...

မေမေ ပေးထားတဲ့..အဖြူရောင်အင်္ကျီလေး
ကျွန်တော် သိမ်းထားပါသေးတယ်။

အဖြူရောင်က၊ အပေမခံလို့

ညှစ်ထေးမှုတွေ အဝေဖန် ခံရဲအောင်

မည်းတဲတဲလေး ဝတ်ထားခဲ့မိတယ်..မေမေ။

စိန်သရဖူစာပေ

မေမေရေ...

ကျွန်တော် သေဆုံးတဲ့အခါ၊
ကျွန်တော့်ရဲ့ အင်္ကျီအဖြူလေး၊
ညီလေးတွေကို ပေး၊ ပေးပါ။
သူတို့သိမှာ..
အစွန်းချွတ်ဆေးတော့၊ ရှိကောင်းပါရဲ့။

မေမေရေ...

ကျွန်တော့်ကို၊ လောကကြီးထဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပို့ပေးခဲ့တဲ့အတွက်၊
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..မေမေ၊
မေမေ့ကို ကျေးဇူးဆပ်ဖို့အတွက်၊
လောကကြီးထဲက၊ ကျွန်တော့်လို ကောင်တွေကို
စကားပြောနေပါတယ်..မေမေ။

မေမေရေ...

မေမေ သေဆုံးတဲ့အခါကျမှ၊
သား.., လက်မ ထောင်ပြလိုက်ပါရစေ...။

2001, Jun., 30

8:15 (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

သံတ

လမ်းမှာ ကြယ်တွေဝိုင်း
မြင်လိုက်တိုင်း တင့်တင့်တယ်။
ညမောင်မှာ
လ၊ရောင်ချောက်၊
ကြယ်ပျောက်လေး အားခွဲငယ်။

နောက်တစ်နေ့ နေထွက်တယ်
လ၊ကြယ်တွေ အရောင်မွဲ။

စိန်သရဖူစာပေ

လ၊မင်း..မေ လင်းစေချင်ပါရဲ့
ည၊နေချို့
လ၊မေ့ချို့ လာမှာလား။
ည၊ရောက်ပေမယ့်
လ၊ပျောက်နေ အမှောင်မှိုက်မှာ..
လှောင်တိုက်အို၊ မျက်ရည်ပြိုလျက်
ကမ်းလင့်ကြို၊ ဝိုနေဆဲကွယ်

လ၊မင်းရယ်..
မင်း၊ ဘယ်မှာလဲ မျှော်လင့်မြဲ...။ ။

2001, Jun., 30

1:55 (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

ဝမ်းဗယ်အတူ

ပျင်းရိစရာကောင်းတဲ့
ကမ်းစပ်တစ်ခုပါကွယ်။
ငါ့ကို
တိုက်စားလိုက်စမ်းပါ။
ပင်လယ်ရဲ့ အသွင်သဏ္ဍန်ပေါ်လွင်ဖို့
ကမ်းစပ်ကို ခိုက်ခတ်မယ့် လှိုင်းလုံးတွေ
ဘယ်ကမ်းခြေကို ရောက်နေသလဲ။

ကမ်းစပ်ဆိုတာ
ပင်လယ်ရဲ့ ဒဏ်ကို ခံယူနိုင်အောင်
အံ့ကြိတ်ထားရ သူပါကွယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

တချို့ပင်လယ်တွေများ
လှိုင်းရိုက်သံ တဂုန်းဂုန်းနဲ့။

သင်းက,တော့...
ငါ့ မဲ့ပြုံးကိုတောင်
မမြင်ချင်ယောင် ဆောင်ပြီး
လှေငယ်တွေကို
ကျောကုန်းပေါ် တင်ထားလိုက်တာ။

(အချစ်ရေ)...
ငါ့ကို ဒဏ်ရာအစစ်တွေပေး,
သူက,တော့
ပင်လယ် အတုလေးပါ...။ ။

1998, Aug.

စိန်သရဖူစာပေ

မိုးပြုလတ် [၂]

ဘဝရဲ့ အလင်းတိုင်
အနာဂတ်ရဲ့ မီးရှူးပန်းခိုင်
အသည်းနှလုံးရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အလင်း၊
အဲဒါ..

“မီး”ကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့တဲ့
ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်ခြင်းပေါ့ကွယ်။

“မီး”ရဲ့
အပူငွေ့လေးနဲ့မှာ
ကိုယ်က...
နှေးထွေးခဲ့ရသူပါ။

စိန်သရဖူစာပေ

ဘဝမှာ..အပူငြိမ်း
အနာဂတ်မှာ..သူ့ကြောင့် လူဖြစ်
နှလုံးသားရဲ့ နေ့ရက်အသစ်၊
အဲဒါ..

“မီး”ကို စတင်ချစ်မိခဲ့တဲ့
ကိုယ့်ရဲ့ နှံ့နှစ်ခြင်းပေါ့ကွယ်။

“မီး”မရှိတော့..မှောင်
အချစ်မဲ့စွာ..လှောင်ပိတ်
အအိပ်ပျက်အောင်၊ သူ..စွမ်းဆောင်
“မီး”ရဲ့ ကိုယ်စား
ပြာမှုန်များကို ထားခဲ့သလား ကွယ်...။

လောင်ကျွမ်းခြင်း..အကြွင်းအကျန်
ရင်ထဲက..နံရံတွေမှာ...
“မီး”..ခ,ခဲ့တဲ့ ခြေရာတွေ ဗရပု
ဝေဒနာတွေ ခြေမွလို့
ကိုယ့်ဘဝလည်း..
မြေကျခဲ့ရပြီ။

စိန်သရဖူစာပေ

ပြဇာတ် ငြိသွားလို့
ခနီထွက် အပြန်

“မီး”ရဲ့ ယက်ကျန် သတင်းစကား၊
ကိုယ်နဲ့ဝေးရာ၊ ခပ်ခြားခြားမှာ..
နောက်ထပ် ငမိုက်သား ထစ်ယောက်ကို
ထပ်မံ လောင်မြိုက် နေပြန်သတဲ့။

“မီး”ရေ..
အသင် လောင်မြိုက်ပါ။
သင့်ရဲ့
ချစ်ခြင်းဆောင် အရောင်ဝါတွေနဲ့
သံသရာ ရေမြေ တကွေ့ကွေ့
ပြန်လည်၍ တွေ့ခဲ့လျှင်..
“မီး”ကို ငြိမ်းမယ်..ရေ
ကိုယ်..ဖြစ်ပါရစေ။ ။

၃၀၀၁, ၂၇၀၀, ၃၄

ဝိနိသရဗ္ဗစာပေ

ဝ, ငယ်ဏ္ဍ

တစ်ကြိမ် တစ်ခါလောက်
အားတင်းလိုက်ပါကွယ်။

အားလုံးက
ရေစုန်မှာ...မျှား၊
ကိုယ်က၊
တစ်ယောက်တည်း
ရေဆန်မှာ မောနေရသူပါ။

ဝိနိသရဗ္ဗစာပေ

မင်း..ကျောခိုင်းထားတာ
ကိုယ့်ရဲ့ ရေဆန်လမ်းပါကွယ်၊
ရေဆန်ကို အတူကျော်ဖို့
လူတော်တစ်ယောက်တွေ့ မဟုတ်ပါဘူး။
ဒါပေမဲ့...

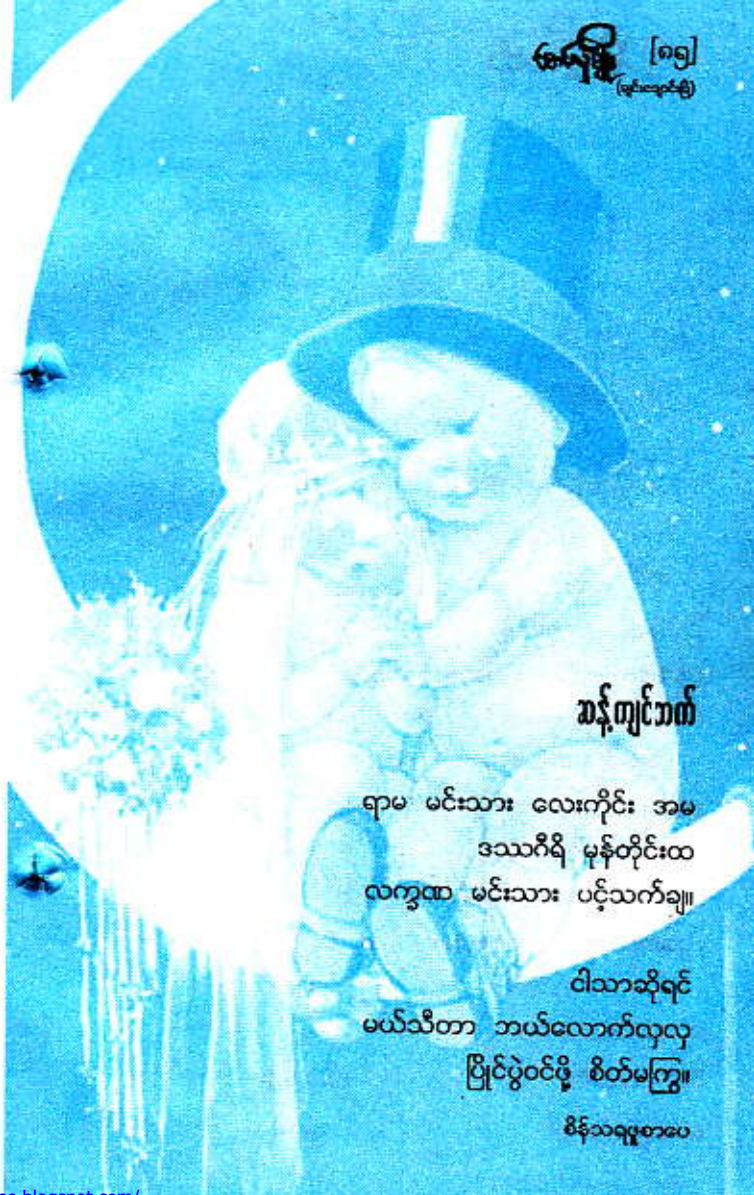
အနားမှာ မင်း ရှိရင်၊
ကိုယ်... အလိုလို တော်လာပါလိမ့်မယ်။
တို့နှစ်ယောက်၊
ပျော်ပျော်ကြီး ဆန်တက်ရအောင်ပါ။
ရေစုန်မျှောတဲ့ အလုပ်
သူတို့တွေပဲ လုပ်ပါစေ။

တို့ နှစ်ယောက်တွဲ
ရေကိုခွဲလို့
ရေဆန်ထဲကို လှော်ရအောင်။ ။

2001, June, 27

8:55 (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

ဆန်ကျင်ဘက်

ရာမ မင်းသား လေးကိုင်း အမ
ဒဿင်္ဂီရီ မုန်တိုင်းထ
လက္ခဏာ မင်းသား ပင့်သက်ချ။

ငါသာဆိုရင်
မယ်သီတာ ဘယ်လောက်လှလှ
ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ စိတ်မကြာ။

စိန်သရဖူစာပေ

ပြိုင်ပွဲရ သရဖူကြီးနဲ့
မိန်းမလှ တစ်ယောက်ကို သိမ်းပိုက်ရမှာ
မလိုလားလို့ပါ..မေ။

ချစ်သူခြေလှမ်း အကြံ
ငါ့ရင်ထဲမှာ ဂယက်ထဲ၊
ဘယ်သူနဲ့မှ မယှဉ်ပြိုင်ရဘဲ
လွမ်းတာသသ၊ ချစ်ပါရစေ။ ။

၃၀၀၁, Jun., ၃၀
၃:၃၀ (A.M)
စိန်သရဖူစာပေ

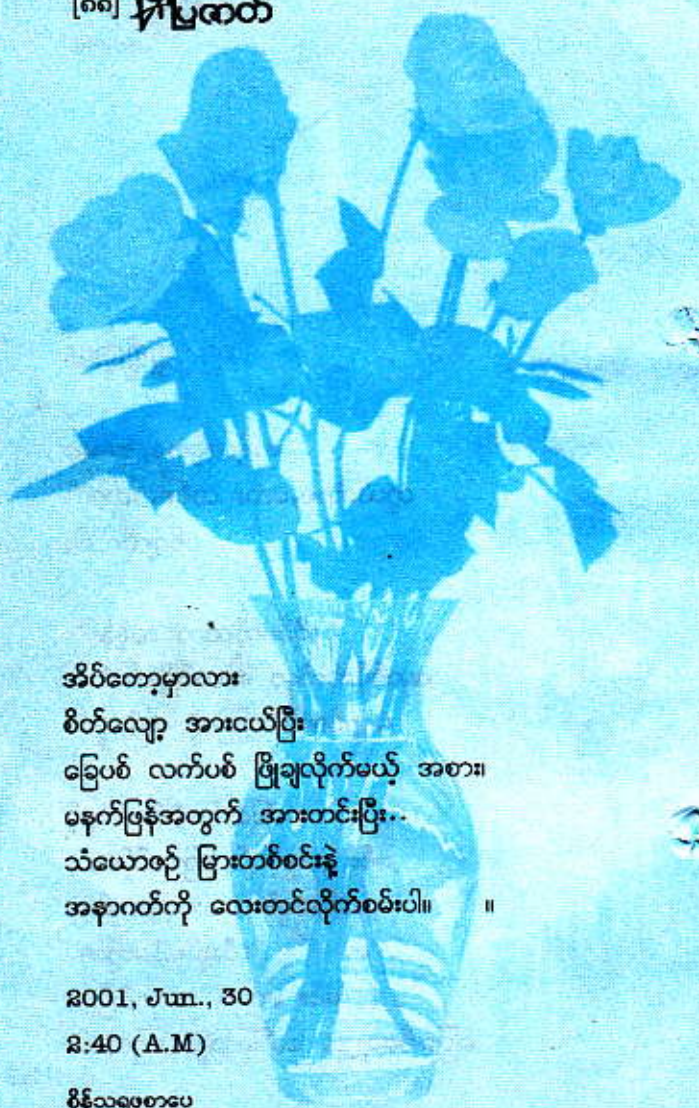
တွဲတွဲစွာ

ကန့်လန့်ကာ အမမှာ
တွယ်တာစလေး တစ်စလောက်
ပစ်ချလိုက်ပါ။

အိပ်မက်ထဲက လန့်နိုးပြီး
မှောင်မိုက်ထဲမှာ လောင်မြိုက်ရင်း..
ချောင်ကပ် ကြေကွဲ နေခဲ့သူပါ။

ပြတင်းတံခါး အဖွင့်
မင်း နားစွင့်ရင် ကြားလိမ့်မယ်။
ဘယ်အရပ်က လာမှန်းမသိတဲ့
သီချင်းသံတွေက၊
မင်း ရှေ့မှာ မေးတင်ပြီး..
ခြောက်သွေ့စွာ မော်ကြည့်နေကြတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

အိပ်တော့မှာလား
စိတ်လျော့ အားငယ်ပြီး
ခြေပစ် လက်ပစ် ဖြိုချလိုက်မယ့် အစား၊
မနက်ဖြန်အတွက် အားတင်းပြီး..
သံယောဇဉ် ပြားတစ်စင်းနဲ့
အနာဂတ်ကို လေးတင်လိုက်စမ်းပါ။ ။

၂၀၀၁, Jun., ၃၀

၈:၄၀ (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

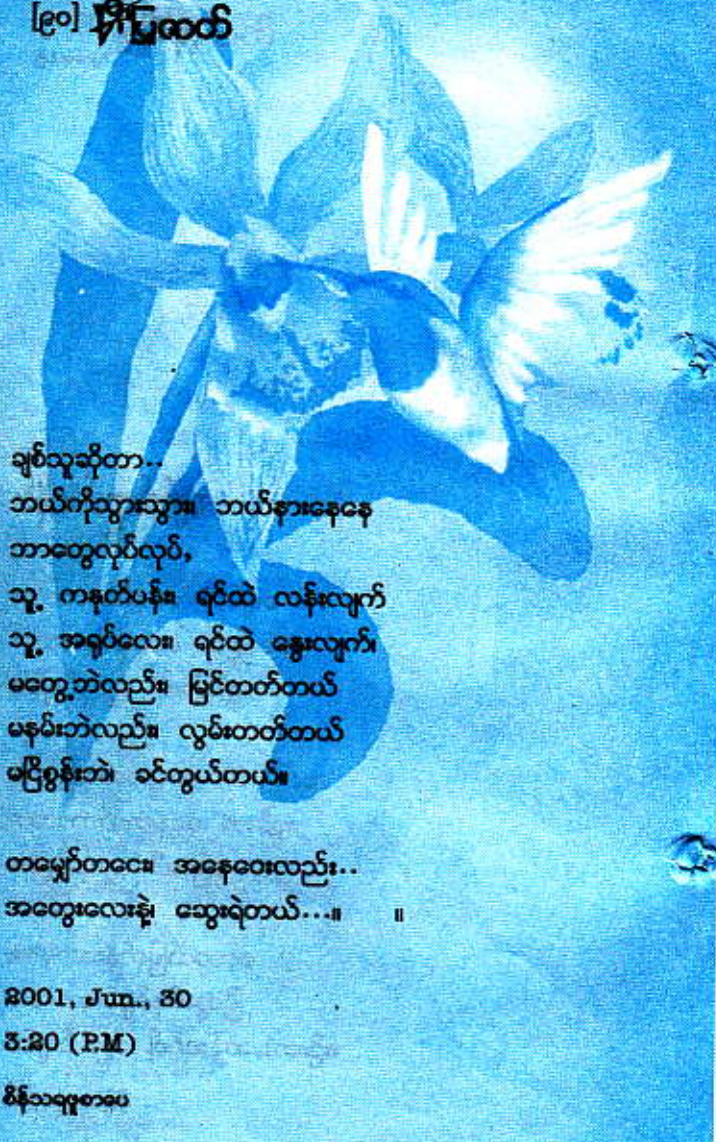
အမွှစ်ရသောက်သမိုင်း

မချစ်ဘဲ မနေနိုင်တာလား
မတွေ့ဘဲ မနေနိုင်တာလား
ကွဲပြားပါ သူငယ်ချင်း။

မလွမ်းဘဲ မနေတတ်တာလား
မနမ်းဘဲ မနေတတ်တာလား
ခွဲခြားပါ သူငယ်ချင်း။

ခင်တွယ်မြတ်နိုးတာလား
ငြိတွယ်နစ်မွန်းတာလား
စဉ်းစား၊ ဆန်းစစ်ပါ သူငယ်ချင်း။

စိန်သရဖူစာပေ

ချစ်သူဆိုတာ...
ဘယ်ကိုသွားသွား။ ဘယ်နားနေနေ
တာတွေလုပ်လုပ်၊
သူ့ ကနုတ်မန်း။ ရင်ထဲ လန်းလျက်
သူ့ အရုပ်လေး။ ရင်ထဲ ချွေးလျက်၊
မတွေ့ဘဲလည်း။ မြင်တတ်တယ်
မနမ်းဘဲလည်း။ လွမ်းတတ်တယ်
မငြိစွန်းဘဲ။ ခင်တွယ်တယ်။

တပျော်တငေး။ အနေဝေးလည်း...
အတွေးလေးနဲ့။ သွေးရဲတယ်...။ ။

၂၀၀၁, ၂၇၇၇, ၃၀
၅:၂၀ (P.M)
စိန်သဗ္ဗစာပေ

ထိမ်ထိမ်

ရေညှန်များစွာ စုခွဲထား
လေဆောင်ရာမှာ နား
တစ်စ တစ်စ ပျက်စီးသွား...။ ။

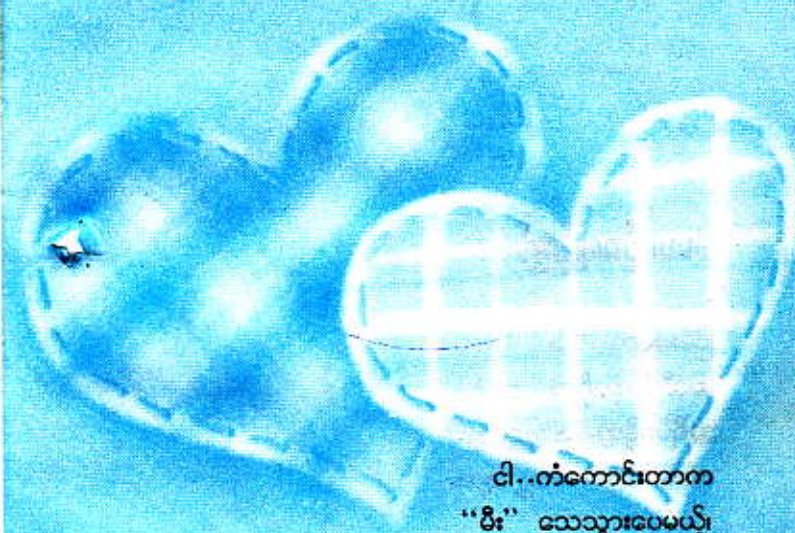
၁၉၉၉, ၈၉၇, ၁
စိန်သဗ္ဗစာပေ

ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်

“မီး” လောင်ပြီးစ
တစ်ပြင် တစ်ခုလို
ပြာကျ ကျန်ရစ်ခဲ့မယ်...လို့ ထင်သလား။

“အချစ်” ကို
မီးရှူးတိုင်လို ကိုင်မြှောက်ပြီး
...., လမ်းလျှောက်ခဲ့သူပါ။
မီးစာကုန် ဆီခမ်း
အချစ်က ညာနမ်းသွား...လို့
နည်းနည်းတော့ လွမ်းတတ်ပါတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ငါ..ကံကောင်းတာက
“မီး” သေသွားပေမယ့်၊
နေပင်း..လှမ်း
ကြယ်, ပန်းခင်းတွေက
ငါ့ မနက်ခင်းကို လင်းစေတယ်။

ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ်
အချစ်ကို..
သံသယတွေနဲ့ ပစ်ပေါက်လိုက်မိတယ်။ ။

၈၀၀၁, June., ၈၀
၃:၄၅ (P.M.)
စိန်သရဖူစာပေ

သံယောဇဉ်အတွင်းချစ်

ငြိမ်းမရတဲ့... "မီး"
အသီးအနှံမရှိတဲ့... အပင်
အရိပ်မရှိတဲ့... ရင်ပြင်ကျယ်
ခရီးနှင့်လျက် မရွေ့လျား။

အမုန်းနဲ့လည်း... ဖြတ်
ဦးနှောက်နဲ့လည်း... သတ်၊
ကိုယ့်ဇာတ်ကိုယ် မနိုင်တဲ့သူလို
လက်မှိုင်ချ ငုတ်တုတ်ထိုင်၊

(နောက်ဆုံးတော့)
သူက, ပဲ အနိုင်ယူယူသွား...။ ။

2001, Jun., 30
3:40(P.M)
စိန်သရဇ္ဇာပေ

ဘူသလိုကျ

သူ့ အလိုကျ
ငိုပြချင်သည်။

ငိုလေ... ရိုက်လေ
ဒဏ်ရာတွေကြောင့်၊

သံသရာတွေလည်း ထပ်ခဲ့ပြီ။ ။

1999, Dec.
စိန်သရဇ္ဇာပေ

မြတ်ဗုဒ္ဓ

လမ်းခွဲစကားကြောင့်
ဝမ်းနည်းသလား ဟင်။

ထားမိခဲ့ သံယောဇဉ်
မြင်တတ်အောင် သခင်ကြည့်၊
ထွေးအံ ရိပ်ထင်။

စိတ်၏ဖြစ်စဉ်
မြစ်ပြင်လို မကွေ့ကောက်။

မေ့လောက်အောင် မမာနိုင်တဲ့ အသည်းပေမယ့်၊
လက်တွဲလျှင် လွမ်းဝန်ပိ
ရှေ့ကြည့်လျှင် ရင်ပြင်ဆိုး၊
မြတ်နိုးသူ ချစ်သူ မိုးဖို့
ထီးကျိုးရှာ ကာလ၊ များရယ်ကြောင့်
အားနာတာ သခင်၊ မြင်ပါသလား။

စိန်သရဖူစာပေ

နှံ့ထဲ ဗွက်ပေါက် ခြေမထောက်စေဖို့
တူမျှစွာ နေရာရှာပြီး
ဝေဒနာကို ခြေရာဖျောက်လျက်
နောက်ချန်ကာ တွေဝေမိပါရဲ့

(အချစ်ရယ်...
ရင်ထဲမှာ)

ရက်ရှည် တလျှောက် မျက်စည်ပေါက်။ ။

2001. ၂. 30
8:00(P.M)
စိန်သရဖူစာပေ

ထေရီ

အလွမ်းမပါတဲ့
ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်လောက် က၊ချင်တယ်။

မျက်ရည်မကျဘဲ
ငိုတတ်ချင်တယ်။

ဘယ်သူက၊ ဘာပြောပြော
နားမယောင်တတ်တဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုလောက်၊
ကောက်ရရင် ကောင်းမယ်။

ဝိနိသဗ္ဗစာပေ

လူကုံထံ အသိုင်းအဝိုင်းကို
ပုတ်ခတ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။
နင်တို့က၊ ...ခဏခဏ လက်ဆေးတယ်
ပြီးတော့...

နင်တို့က၊ သိပ်စည်းကမ်းကြီးလွန်းတယ်။
တို့မျက်ရည်တွေနဲ့
နင်တို့၊ လက်ဆေးမှာ စိုးတယ်။

အဲဒါကြောင့်၊
ဘယ်တော့မှ မျက်ရည်မကျချင်တာပါ။

လွမ်းလွန်းလို့၊
အော်ဆိုတဲ့ သီချင်းတွေကို
ခွေးနဲ့ ရှူးတိုက်လိုက်တာတော့၊ ရက်စက်လွန်းတယ်။

အဲဒါကြောင့်၊
ဘယ်တော့မှ မလွမ်းချင်တာပါ။

လွမ်းခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တောင်၊
ဘယ်သူက လွမ်းဝံ့တော့မှာလဲ။

ခွေးကိုက်မှာ ကြောက်တယ်။ ။

2001, Jul., 1

12:55 (A.M)

ဝိနိသဗ္ဗစာပေ

ယခင်က အဆက်

ရည်းစားတွေ...
များတယ်။

ချစ်သူ...
ရှားတယ်။

ချစ်သူကို ရှာတွေ့တယ်
(သူ့ကို လက်ထပ်ဖို့)
ငွေ... .. မရှိဘူး။

ငွေတွေ... ..
ရှားတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ငွေတွေ ရပြီးတဲ့...နောက်
အမေ...
ထောင်စင်စာ လာတွေ့ရတယ်။

ချစ်သူက တော့
လက်ထပ်သွားပြီ။ ။

၂၀၀၁, ဇူလိုင်, ၂
၂:၀၀ (A.M)
စိန်သရဖူစာပေ

ကျေးဇူးတင်စွာ

ချစ်သူ ပြုံးပြလိုက်လို့
ဦးနုလီလာ ပန်းချီကားတွေ
ဈေးကျသွားတယ်။

ကိပ်စင်းစလက်ရဲ့
နှုတ်ခမ်းလေးကို
မြင်ဖူးတယ် မဟုတ်လား။
အဲဒါ..

ချစ်သူဆီက ခဏငှားသွားတဲ့
နှင်းဆီတစ်ပွင့်ပေါ့။

ပူဂျီယားမား မီးတောင်ကြီး
ပေါက်ကွဲတုန်းက
စီးကျလာတဲ့ ချော်ရည်တွေကို
ပူမယ်လို့တောင် မထင်ဘူး။
ချစ်သူ ငိုတုန်းကတော့
သူ့မျက်ရည်တွေကို မြင်ရတာ
ရင်မှာ..ပူလိုက်တာ။

စိန်သရဖူစာပေ

အညတရ ပန်းတစ်ပွင့်ကို
ချစ်သူ ပန်ဆင်လိုက်တဲ့အခါ..
တခြားပန်းတွေ အကုန်လုံး
ဈေးနှုန်းတွေ ကျသွားတယ်။

ချစ်သူပန်တဲ့..ပန်း
တာပန်းလဲ
သိလား။
အဲဒါ...

ကျွန်တော် ပေးတဲ့ အချစ်ပန်နာ။ ။

2001, Jul., 2

2:45 (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

ကောသလ

ကောင်မလေးရေ...
မင်းကို ကိုယ်က
မျိုးချထားပြီးသားပါ။

သမုက္ခ သီရိကို ရွှေကြူတ်ထဲ ထည့်ပြီး
အာခံတွင်းထဲ ငုံ့ထားခဲ့တဲ့
တာနောယကွ ကြီးလိုပေါ့။

အာခံတွင်းထဲ ငုံ့ထားတာတောင်
သမုက္ခ သီရိက,
ရွှေကြူတ်ထဲမှာ..
ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီနဲ့ လော်လီဖောက်ပြား
မှောက်မှားသေးသတဲ့။

အဲဒါကို ကြားဖူးလို့
ငုံ့ထားတဲ့အလုပ် ကိုယ်မလုပ်ဘူး။
ကောင်မလေးကို
နှလုံးသားရွှေကြူတ်ထဲ ထည့်ပြီး
တစ်ခါတည်း မျိုးချထားလိုက်တာပါ။

စိန်သရဖူစာပေ

ကောင်မလေးရေ...
ခေတ်သစ် ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီတစ်ပါး
မင်းအနားကို လာတဲ့အခါ
ကိုယ် အိပ်နေပါ့မယ်။

ချစ်သူကိုမှ မယုံကြည်ရရင်
မျိုးချထားတာမှ စိတ်မချရရင်...
ကိုယ့်နှလုံးသား၊ လုံးပါး ပါးပြီး
အစိပ်စိပ် အမွှာမွှာ ကွဲသွားစမ်းပါစေကွယ်။ ။

2001, ဇူလိုင်, ၂
12:30 (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

မှန်ကန်စွာ

မကျေနပ်ဘူး လို့
ပြောနေရုံနဲ့
ကျေနပ်စရာ ကောင်းလာမှာ မဟုတ်ဘူး။

ကိုယ်...ကိုယ်တိုင်က
ချိုမိုင်မိုင်လောက် က,တတ်ပြီး
ထိုင်ရာက, မထ
တစ်လက်မ,လောက်သာ
မြင်တတ်နေတာလား
စဉ်းစား။

မိုင်ပေါင်းများစွာ တွေးမြင်ရင်
မိုင်ပေါင်းများစွာ ထ,လျှောက်
လမ်းဘေးက
ပန်းဆွေးတွေကို ထားခဲ့။

စိန်သရဖူစာပေ

ညံ့တဲ့သူတွေ
ညံ့တဲ့နေရာမှာ...နေ
တော်ချင်တဲ့ သူတွေ
တော်မယ့်နေရာကို...သွား။

ရွှေကို ရောက်တဲ့အခါ
နောက်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့
မကျေနပ်စရာတွေ...
သူ့အလိုလို သေသွားလိမ့်မယ်။

မကျေနပ်ဘူး လို့
အော်ပြောနေရုံနဲ့
ကျေနပ်စရာ ဖြစ်လာမှာမှ မဟုတ်ဘဲ။

ကိုယ်,တော်ရင်...
ဘယ်အရာမဆို ကျော်နိုင်ရမယ်။ ။

၂၀၀၁, Jul., ၂

1:15 (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

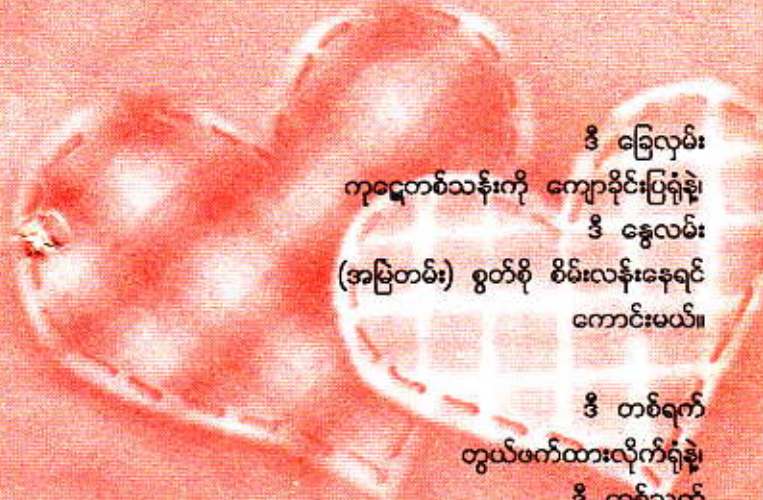
မကြာမီ

ဒီ ကေသာ
လေမှာ ဖြန့်ခင်းလိုက်ရုံနဲ့၊
ဒီ မြေမှာ
(ပန်းတွေအကုန်လုံး)၊ မွှေးပျံ့သွားရင်
ကောင်းမယ်။

ဒီ နှုတ်ခမ်း
အလွမ်းစကားလေး ဆိုလိုက်ရုံနဲ့၊
(မှသာတွေအကုန်လုံး)၊ ဆိတ်သုဉ်းသွားရင်
ကောင်းမယ်။

ဒီ နှစ်လက်
တွယ်ယှက်ထားလိုက်ရုံနဲ့၊
ဒီ နှစ်ဖက်
(မကင်းမကွာ)၊ ကြင်ကြင်နာနာလျှောက်ရင်
ကောင်းမယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ဒီ ခြေလှမ်း
ကုဋေတစ်သန်းကို ကျောခိုင်းပြန်နဲ့၊
ဒီ နွေလမ်း
(အမြဲတမ်း) စွတ်စို စိမ်းလန်းနေရင်
ကောင်းမယ်။

ဒီ တစ်ရက်
တွယ်ဖက်ထားလိုက်ရုံနဲ့၊
ဒီ တစ်သက်
(တွယ်မက်စွာ) မဝေးမကွာ မြတ်နိုးနေရင်
ကောင်းမယ်။

ဒါပေမဲ့လေ
မကြာမီမှာ...
တီတာသံပေ။ ကျေးဇူးလေးတွေ
အလွမ်းတေးကို ဆိုသွားတယ်...။ ။

ဗွေသန့်

ဥဩ
တစ်ထောင်း...၊
ရွက်ဟောင်း...
ကြွေကျ...၊
အနန္တ။

တစ်နှစ်အကူး
ပုရစ်ပူး
မြဲ...၊
နုပျစ်စ...။ ။

၂၀၀၁, Jul., ၂
၈:၁၀ (PM)
စိန်သရဖူစာပေ

ဒဿယ်ကော်

မင်းဘယ်သူလဲ
မသဲကွဲရင်
မင်းရင်ထဲကို ခွဲကြည့်ပါ။

မင်းရဲ့အသည်း
အရောင်မွဲရင်
အမှောင်ထဲက ထွက်ခဲ့ပါ။

မင်းရဲ့အသည်း
အရောင်လွဲကြည် ရဲရဲနီရင်..

မြန်မာပြည်ကို ချစ်လိုက်ပါ...။ ။

၂၀၀၁, Jul., ၂
၆:၂၀ (PM)
စိန်သရဖူစာပေ

မွေးဖွားစဉ်

တောင်ပံတစ်တွေ
(အတူပျော်တဲ့)
မောင်နို့တွေ ဖြစ်ခဲ့လေသလား။

မျဉ်းကြောင်းဖြစ်လည်း
တစ်လိုင်းတည်းသာ။
ငှက်ဖြစ်ရင်လည်း။ တစ်ကိုင်းတည်းနားဖို့
ဆုတောင်းစကား။ ဆိုခဲ့လေသား။

သံသရာ တလျှောက်
ဘယ်နှစ်ခေါက် ဘယ်နှစ်ခါ
ဘယ်မှာ ဆုံးခဲ့ပါသေးသလဲ။

အတူဆုံး..အတူသွား
အတူနား..အတူသေ
သံသရာတွေ ရှည်လေသမျှ
ကံကြမ္မာတွေ ဗရုဗုပေါ့။

စိန်သရဖူစာပေ

ကံကြမ္မာကိတ်ဆုံး
သံသရာ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့အထိ၊
သတိမပေါ့၊ ဟန်မပျော့ဘဲ
လိုက်ခဲ့ပါတော့၊ အချစ်ရေ..။

သံသရာ တစ်ဘက်အကူး..သို့
ရည်စူးလို့ ချစ်ပါရစေ...။ ။

2001, Jul., 2

8:40 (PM)

စိန်သရဖူစာပေ

အကျဉ်းချုပ်

ဘာမှ မပျော်လင့် မထားဘူး။

စကားသံချို၊ ငယ်ဟန်ပျိုနု
ပုလဲဥသီ၊ သန္တာရည်သွေး
ငွေ့ငွေ့လေးက ပြုံးပြနေရင် ကြည်နူးတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

ဘာမှ

မလိုချင်ဘူး။

မျက်ဝန်းတစ်ကြည့်၊ ရင်ဖော်နွေးရာ
မျက်တောင်ဖြာကော့၊ ညိုမှောင်ကြော့က
မော့ကြည့်နေရင် ကြည်နူးတယ်။

ဘာမှ

မရှိချင်ဘူး။

သံစဉ်ချိုမြ၊ အလှတရား
သူ့အပါးမှာ၊ တီတာခွန်းဆင့်
အလွမ်းနှင့်လှ၊ ရင်အပူမိ
သူ့..မသိလည်း...

သူ ရှိနေရင် ကြည်နူးတယ်။ ။

၂၀၀၁, ၂၂၂, ၃

၁:၂၀ (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

အကြွင်း

တို့ နှစ်ယောက်
ခွဲခွာပြီးတဲ့ အခါ
ဘာတွေကျန်ရစ်ခဲ့မယ် ထင်သလဲကွယ်။

ကိုယ် ခွာကျွေးခဲ့တဲ့
နေကြားစေ့လေးတွေလည်း...
ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး။

မိုးသက်လေပြင်း ကြားမှာ
မလုံမလဲ ဆောင်းခွဲကြတဲ့ ထီးတစ်လက်လည်း..
ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး။

စိန်သရဖူစာပေ

မင်း စားဖို့..နယ်ဖတ်ပေးခဲ့တဲ့
ကြက်သားဖတ်လေးတွေလည်း
ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး။

အတူတူမှီတွယ် ကြည့်ခဲ့ကြတဲ့
နောက်ဆုံးတန်းက၊ ရုပ်ရှင်လက်မှတ်လေးတွေလည်း..
ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး။

တစ်ယောက် အလွမ်း၊ တစ်ယောက် မှန်းဆ
တသ၊ တွေးမြင်၊ တို့ရင်ခွင်မှာ
သံယောဇဉ်သာ ကျန်ခဲ့မယ်။ ။

၂၀၀၁, ၂၅. ၁၂

၁:၁၆ (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

နိဂုံး

အိမ်မက်ချိုဆိုတဲ့ တစ်ခွက်နဲ့
 သံယောဇဉ် ပါးပါးလေးထစ်ချစ်ကို
 ဟစ်တာဂါထဲ ထည့်ပြီး
 ချစ်သူ့ကို ကျွေးမွေးရရင်...
 ဒီည...
 အရက်သောက်ဖို့ မလိုတော့ဘူး။

ငါ..အရက်သောက်တတ်ခဲ့တာ...
 ချစ်သူမှာ တာဝန်နည်းနည်း ရှိတယ်။
 စိန်သရဖူစာပေ

အရက်သောက်ရင်..
 ဦးနှောက်တွေ ဆူတယ်
 အသည်းနှလုံးတွေ လောင်ကျွမ်းတယ်
 အိမ်မက်တွေ ပျက်စီးတယ်။

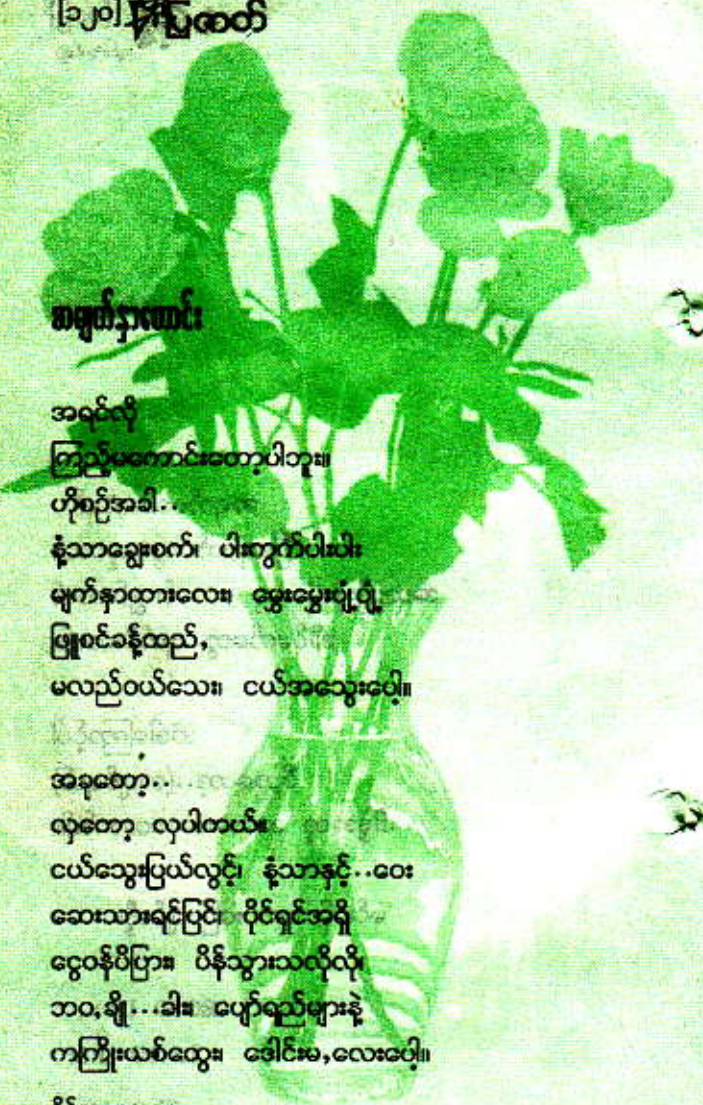
အဲဒါကြောင့်ပါ
 ဒီညတော့..(အချစ်ရယ်)
 ငါနဲ့အတူ အအေးလာသောက်ပါ။

မင်းကို စကားပြောချင်လို့။

အနုပညာ

အရင်လို
 ကြည့်မကောင်းတော့ပါဘူး။
 ဟိုစဉ်အခါ...
 နံသာခွေးစက်၊ ပါးကွက်ပါးပါး၊
 မျက်နှာထားလေး၊ ငွေးမွှေးပျံ့ပျံ့
 ဖြူစင်ခန့်ထည်၊
 မလည်ဝယ်သေး၊ ငယ်အသွေးပေါ့။
 အခုတော့...
 လှတော့ လှပါတယ်။
 ငယ်သွေးပြယ်လွင့်၊ နံသာနှင့်...ဝေး
 ဆေးသားရင်ပြင်၊ ဝိုင်ရှင်အရှိ
 ငွေဝန်ပိပြား၊ ပိန်သွားသလိုလို
 ဘဝ၊ ချို...ခါး၊ ပျော်ရည်များနဲ့
 ကကြိုးယစ်ထွေး၊ ဒေါင်းမ၊ လေးပေါ့။

ပိန်သရဖူစာပေ

အရင်လို
 ကြည့်မကောင်းတော့ပါဘူး။
 စာမျက်နှာဟောင်း၊ မင်မောင်ပြောင်းပြီး
 စာလုံးပေါင်း...မှာ။ သူ့ အနားမှာ...
 မုသားမိုးတွေ ရွာနေသည်...။

2001, Jul., 3
 2:00 (A.M.)
 ပိန်သရဖူစာပေ

ပြိုင်လှ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်း

ဆင်းရဲလို့ သဘောမတူဘူး ဆိုရုံနဲ့ အားမငယ်ပါဘူးကွယ်။

ဒါဟာ.. လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ဘယ်သူ ချမှတ်ခဲ့မှန်း မသိတဲ့ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက် တစ်ခုပါ။

စိန်သရဖူစာပေ

တကယ်လို့.. မင်းနဲ့ကိုယ်..ပေါင်းဖော်ခွင့် ရခဲ့ရင်လည်း... သမီးလေး မွေးတဲ့အခါ..၊ သမီးလေး အရွယ်ရောက် လူလားမြောက်ရင် ကိုယ်တို့ရဲ့ သမီးလေးကိုလည်း..

ပညာတတ် လူကုန်တတ် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ စုံဖက်စေချင်မှာပဲ မဟုတ်လား။

မင်း မိဘတွေ မမှားပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်ကို ထားခဲ့လိုက်ပါ...။

2001, Jul., 4
2:45 (A.M)

စိန်သရဖူစာပေ

ကမ္ဘာတိုင်းဆီလျော်အောင်

ဤကမ္ဘာကို
အချစ်နဲ့ တည်ဆောက်ထားပါတယ်။
(မချစ်တတ်သူများ)
ရန်မဖြစ်ရ။

ဤကမ္ဘာကို
မေတ္တာနဲ့ တည်ဆောက်ထားပါတယ်။
(မုဆိုးများ)
စိတ်မဆိုးရ။
စိန်သရဖူစာပေ

ဤကမ္ဘာကို
သစ္စာနဲ့ တည်ဆောက်ထားပါတယ်။
(လက်ထပ်သွားသော ချစ်သူဟောင်း)
မဲပြုံး မပြုံးရ။

ဤကမ္ဘာကို
သံယောဇဉ်နဲ့ တည်ဆောက်ထားပါတယ်။
(သစ်ခုတ်သမားများ)
မကန့်ကွက်ရ။

အချစ်...မေတ္တာ...
သစ္စာ...သံယောဇဉ်...
အဲဒါတွေ အပြင်....

ရင်မောစရာလည်း၊ ရှိတတ်တယ်။ ။

2001, Jul., 8
12:30 (P.M)
စိန်သရဖူစာပေ

ပျို

တချို့များ ပြောပါတယ်
သူငွေသားနဲ့ ရည်းစားဖြစ်တာ..
ဖုတ်သွင်းရထားပဲ ဆိုက်သလိုလို။

တချို့များ ပြောပါတယ်
သူငွေသမီးနဲ့ ချစ်သူဖြစ်တာ..
စိန်တုံးကြီးပဲ ကောက်ရသလိုလို။

(ဘားနတ်ရှော့)ကတော့ ပြောပါတယ်
“စည်းစိမ်ဥစ္စာအတွက် အိမ်ထောင်ပြုတာ
ပြည့်တန်ဆာနဲ့ အတူတူပဲ” ..တဲ့။

ညီမလေးက..ကိုယ့်အမျိုး ကိုယ်..ကြည့်
ညီမလေးက..ကိုယ့်တန်ခိုး ကိုယ်..သိ၊
ညီမလေးက..ကုန်ကြွေးရှင်
ညီမလေးက..ပညာရှိ၊

စိန်သရဖူစာပေ

ကုန်ကြွေးနဲ့..ပညာ
စိန်ရွှေနဲ့ ယှဉ်စရာလား။
“မိုခို” ..ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို
ချိန်ကိုက်မုံးလို ကြောက်စမ်းပါ။
“ထဘီနားရိပ်” ဆိုတဲ့ စကား
မကြားဖူးအောင် ရှောင်ကြဉ်ပါ။

တချို့များ ပြောပါတယ်
မင်္ဂလာဆောင်တာတောင်..
သူငွေသမီးက ဆောင်ပေးသတဲ့၊
ဂုဏ်ယူတာလိုလို၊ မိုခိုတာလိုလိုနဲ့။
ချစ်သူနဖူး သိုက်တူးတာ
“ဘ”နဖူး သိုက်တူးတာထက်..ပိုဆိုးတယ်။

ကိုယ်ကတော့...
ရှက်တတ်လို့ပါ အချစ်ရယ်...။ ။

2001, Jul., 4
9:30 (A.M)
စိန်သရဖူစာပေ

သက်တမ်း

“တာဝန်ကျေပါရစေ”...။

အမေ့အတွက်
ဓားတစ်လက်လောက်
တာဝန်ကျေပါရစေ။

ချစ်သူအတွက်
ထီးတစ်လက်လောက်
တာဝန်ကျေပါရစေ။

အားလုံးအတွက်
မြားတစ်ချက်လောက်
တာဝန်ကျေပါရစေ။

စိန်သရဖူစာပေ

တာဝန်ကျေပါရစေ..
တာဝန်ကျေပါရစေ..လို့
ပြောပြငိုယိုရင်။

တာဝန်ကျေပါရစေ..
တာဝန်ကျေပါရစေ..လို့
ညည်းတွားတောင်းဆိုရင်။

ဘာတာဝန်မှ မသယ်ပိုးရဘဲ
သူ..

ဘဝ,တစ်ပါး ပြောင်သွားတယ်။ ။

၂၀၀၁, ၂၂၂, ၆

၁:၀၀ (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

မီးသတ်ဖြူ

“မီး”ကို
 လက်ခံထားသူများ ခင်ဗျား။
 “မီး”က..လောင်မြိုက်တတ်တယ်
 လေပင့်မခံဘူး။
 (အကိုင်အတွယ် မတတ်ရင်)
 သူ့ဆိုးစားပြထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်။

“မီး”ကို
 လက်ခံထားသူများ ခင်ဗျား။
 “မီး”က..အလင်းရောင်ဖြစ်တယ်
 အမှောင်ထုကို ကျေးဇူးပြုတယ်။
 (အကိုင်အတွယ် တတ်ရင်တော့)
 တကယ် ပိုးစုန်းကြူးလေးပါ။

စိန်သရဖူစာပေ

“မီး”ကို
 လက်ခံထားသူများ ခင်ဗျား။

ခင်ဗျားတို့ ကမ္ဘာ
 ပြာမှုန်ဖြစ်သွားတဲ့အခါ..
 “အချစ်ဟာ..မီးလား”..လို့
 အော်ဟစ်ညည်းတွားခြင်း သည်းခံပါ။

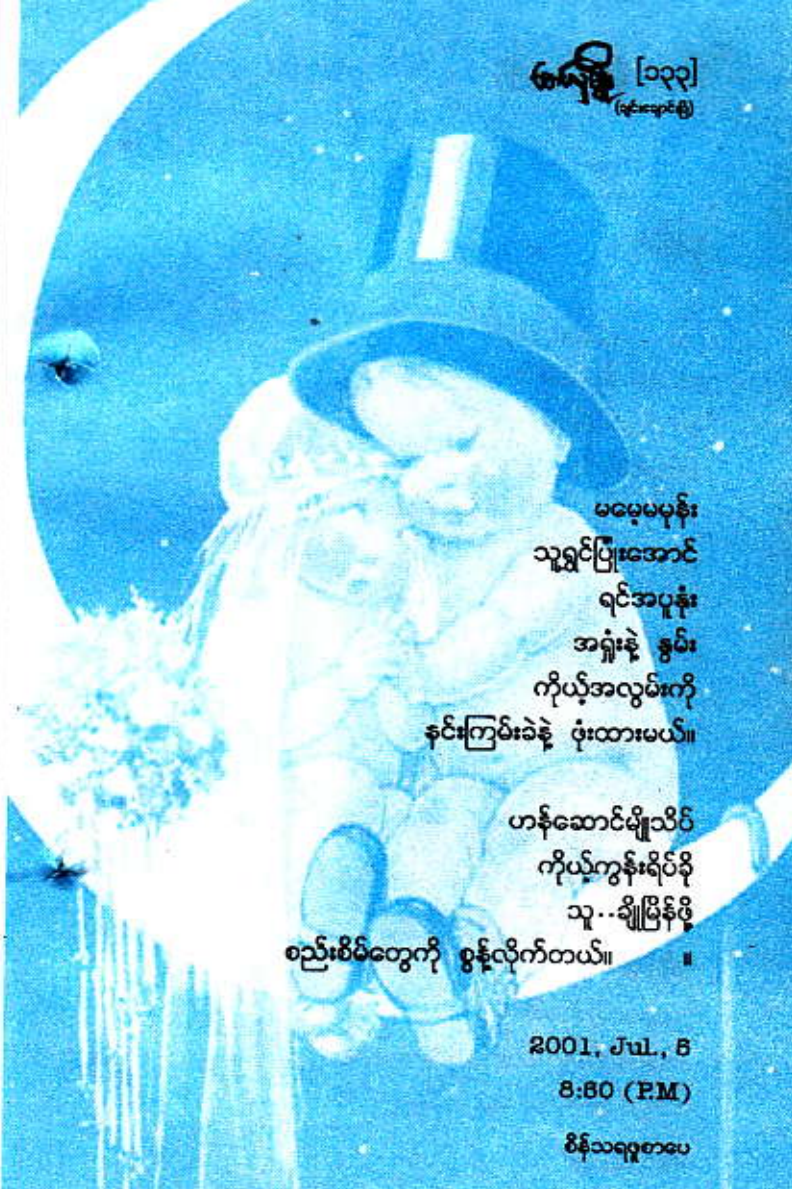
ဒါပေမဲ့..
 အကောင်းဆုံးက
 “မီး”ကို သတိပြုဖို့ပါ။ ။

၂၀၀၁, ဟူလ., ၅
 ၅:၁၅ (P.M.)
 စိန်သရဖူစာပေ

စွယ်စုံ

မပြုမူ
သူ ကြည်ဖြူအောင်
မနှောင်မဖွဲ့
သောင်မဲ့တဲ့...ကမ်း
ကိုယ့်ရဲ့လမ်းကို
စမ်းချောင်းလေးနဲ့ သွယ်ထားမယ်။

လှလှပပ
သူ ကြည်ဖြူအောင်
ဘဝလှောင်တိုက်
အမှောင်မှိုက်...လမ်း
ကိုယ့်ရဲ့နန်းကို
ပန်းပွင့်များနဲ့ ခင်းထားမယ်။
စိန်သရဖူစာပေ

မေတ္တာမုန်း
သူ့ရွှင်ပြုံးအောင်
ရင်အပူနဲ့
အရှုံးနဲ့ နှမ်း
ကိုယ့်အလွမ်းကို
နင်းကြမ်းခဲနဲ့ ပုံးထားမယ်။

ဟန်ဆောင်မျိုးသိပ်
ကိုယ့်ကွန်းရိပ်မှို
သူ...ချိုမြိန်ဖို့
စည်းစိမ်တွေကို ဖွင့်လိုက်တယ်။

နှစ်ပါးသွား

“မီး” မသေသေးပါ။
 အချစ်..မီး၊ စစ်,မီး
 လောဘ..မီး၊ ဒေါသ,မီး
 သောက..မီး၊ မောဟ,မီး

 ထို....
 မီး... ဖြင့်
 တစ်ကိုယ်တည်း..တောက်လောင်
 မှောင်တဲ့အခါ..မှောင်
 လင်းတဲ့အခါ..လင်း။

ပြည်ဖုံးကား မချမချင်း
 မိုးမလင်းမီ စပ်ကြား၊
 “မီး” ရထားကြီးနဲ့
 ခရီးသွားနေကြရတယ်...။

2001, Jul., 8
 3:40 (A.M)
 စိန်သရဖူစာပေ

ဥဒလက်

အချစ်ရယ်..
 ည,တိုင်းတော့ မှောင်နေတာပါပဲ။
 လူသားထုရဲ့ ဉာဏ်ရောင်ကြောင့်သာ
 မီးရောင်တွေ ထိန်ထိန်လင်းနေရတာပါ။
 (အယ်ဒီဆင်ကို အားနာစရာ)
 လ,ရောင်ကိုသာ တမ်းတမနေပါနဲ့၊
 နေ့ခင်းကြောင်တောင်
 မမှောင်မှိုက်အောင် နေတတ်ရင်..
 ကျေနပ်စရာပါကွယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

လ၊မိုက်သွားတာလေးနဲ့
ညထဲမှာ မင်း ငိုနို့က်နေမလား။
လမင်း..
လင်းလင်း..မလင်းလင်း
အချစ်နဲ့ ထွန်းလင်းကြရအောင်ကွယ်။

အမှောင်ကို မြင်ရင်
ရှောင်ချင် ရှားချင်တဲ့..စိတ်
ရင်ထိတ်စရာပါ။

အမှောင်ကို ထွန်းလင်းဖို့
မင်းတို့..ကိုယ်တို့
လက်တို့ စွမ်းဆောင်၊
ကိုယ့်အလင်းရောင်နဲ့ ကိုယ်၊ ခရီးသွား
ပိုးစုန်းကြူးများစွာကို

အားနာကြရအောင်ကွယ်...။ ။

၂၀၀၁, ဇူလိုင်, ၆
၁၀:၂၀ (P.M)
စိန်သရဖူစာပေ

ဇာတ်ဆွဲစဉ်

ခြံတောင်ပိုက်
ဘုရားတည်ခဲ့တဲ့
ဘဝရဲ့ နဂါးစည်းဝါး
အမှားတွေကြားမှာ...
ငါနဲ့အတူ..၊ စုံတွဲ က၊ရဲသလား။

စိန်သရဖူစာပေ

မြစ်ကြောင်းကြီးက , ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်
ကမ်းစပ်ကလည်း , သွေ့သွေ့ခြောက်ခြောက်
ပင်လယ်ထဲက ရေတစ်ပေါက်ကို
ခပ်သောက်နေရတဲ့
ငါ့အဝ...ငန်ကျိုကျိုထဲမှာ..
သင့်ရဲ့လှေငယ်,
လှော်ခတ်ဖို့ လွယ်ပါ့မလား။

ငါ့ ကမ္ဘာ,
ပျက်သွားတော့မယ့် အခါ,
ငါ့ရင်ခွင်ထဲကို
အားကိုးတကြီးနဲ့ ဝင်လာဖြစ်ခဲ့ရင်
သင်ဟာ..
ငါ့ချစ်သူ အစစ်အမှန်။

စိန်သရဖူစာပေ

ဒါပေမဲ့..
သေသေချာချာ..ပြောမယ်။
ချစ်တာတစ်ခုတည်းနဲ့
ကမ္ဘာအပျက်ကြီးထဲ၊ ရဲရဲရင့်ရင့် ဝင်လာမှာကိုတော့..
အားလုံးက
သာဓု ခေါ်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။
ဦးနှောက်ကို
ကောက်ယူပြီး..စဉ်းစား။
ဘာကိုပဲ ဆုံးဖြတ် ဆုံးဖြတ်၊ ဘာပဲ..ဖြစ်ဖြစ်..
(မှန်းလို့မှ မဟုတ်ဘဲ)..
သင်ဟာ..
ငါ့ချစ်သူ အစစ် အမှန်...။ ။

၂၀၀၁, July, 7

၁၂:၃၅ (P.M)

စိန်သရဖူစာပေ

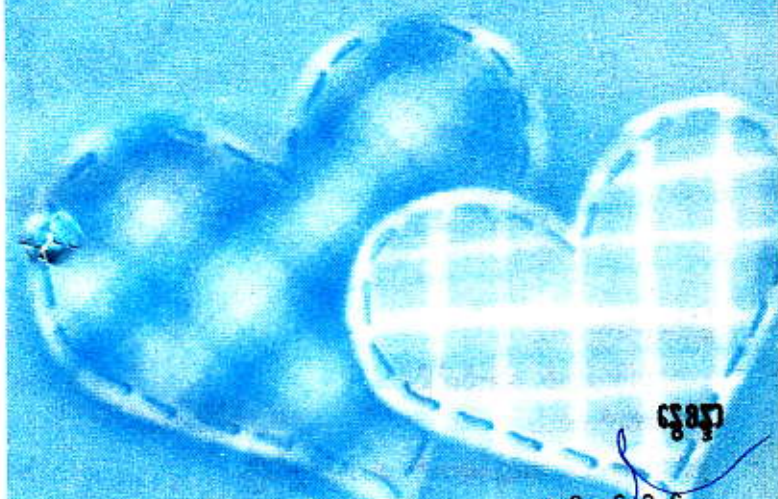
ရွက်စွယ်

ပွင့်လည်း...မပွင့်
မွှေးလည်း...မမွှေး။

တွန့်၊
လိမ်၊
ကောက်၊
ကျွေး၊
ကွက်ကျားလေးကို

လက်ဆောင်ပေးရင် လှူမှာလား။

3001, Jul., 7
4:16 (P.M)
စိန်သရဖူစာပေ

လွှေရာ

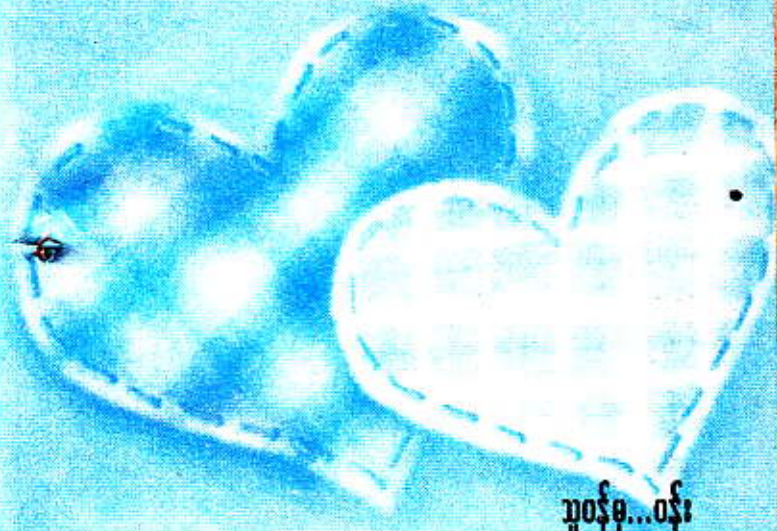
ရက်စက်လိုက်တာ
ဆံပင်တွေကို ဖြတ်၊ပစ်လိုက်ပြီ။
ရက်စက်လိုက်တာ
မိတ်ကပ်အသစ်လိမ်း...၊
ပန်းပွင့်စိမ်းစိမ်း ပန်လိုက်ပြီ။
ရက်စက်လိုက်တာ
ဖိနပ်အဟောင်းလေး ထားခဲ့ပြီ။
ရက်စက်လိုက်တာ
အရှုပ်လေးတွေ ကျန်ခဲ့ပြီ။
ရက်စက်လိုက်တာ
သစ်ရွက်ဟောင်းလေး ကြွေသွားပြီ။
စိန်သရဖူစာပေ

ရက်စက်လိုက်တာ
နှုတ်ခမ်းနီအသစ် ဆိုးလိုက်ပြီ။
ရက်စက်လိုက်တာ
နှုတ်ခမ်းရာက၊ အလွမ်းနာကို လောင်ကျွမ်းပြီ။

ရက်စက်လိုက်တာ
မေ့ဆေးပင်ပေါက်၊ မေ့ဦးနှောက်နဲ့
နှောက်တစ်ယောက်ကို ချစ်လိုက်ပြီ။

ရက်စက်လိုက်တာ...
အဲဒီတစ်ယောက်၊ သစ်ရွက်ခြောက်လည်း...
သူ့လေထဲမှာ မျောသွားပြီ...။ ။

2001, Jul., 20
1:30 (A.M.)
စိန်သရဖူစာပေ

ပူဝန်မှ...ဝန်း

တောတောင်ရေမြေ၊ ဆီးနှင်းတွေခြောက်
လမ်းပျောက်ရှုပ်ထွေး၊ အဆွေးကမ္ဘာ
သူ့..လာမှ..လန်း၊ သူ့ခြေလှမ်းမှ
လမ်းကြောင်းဖြစ်မည်။

အဟန့်အတား
ချောင်းဖျားမြစ်ကူး၊ ဗွက်လူးနေစဉ်
ရင်ခွင်ခံစား၊ သူ့..ဆန့်လျားမှ
တံတားဖြစ်မည်။

စိန်သရဖူစာပေ

စည်းစိမ်ဥစ္စာ
ရတနာကိုးပါး၊ စီခြယ်ထားလည်း..
သူ့ရောက်မလာ၊ ဟာတာတာဖြစ်
သူလာမိန့်၊ သူနှစ်သက်စွာ
သူ..နေသာမှ၊ ဂေဟာဖြစ်မည်။

ခုနှစ်စဉ်ရောင်
ယှဉ်ယှက်နှောင်တန်း၊ ကောင်းကင်လမ်းသို့
သူ့လက် ဆန်တမ်း၊ သူ..မျှော်တမ်းမှ
သက်တံဖြစ်မည်။

စိန်သရဖူစာပေ

ပင် မျိုးစုံလန်း
ပန်းမျိုးစုံပွင့်၊ မာလာဝင့်လည်း..
သူ..မလိုချင်၊ ငြိုငြင်ပယ်ထုတ်
ပန်းရုပ်ပီ၊ သူ ကြည်ဖြူ၍
မေ့မေ့မှားမှား၊ သူ ဆွတ်ခူးလျက်
သူ့လက်အလှမ်း၊ သူက၊ နမ်းမှ
ပန်းဖြစ်တော့သည်။

သူ မရှိလျှင်၊ လမ်းလည်း..မရှိ
ချောင်းလည်း..မကူး
အိမ်ဦး..ခြောက်သွေ့
သက်တံ..မြေဆွေး
ပန်းမမွှေးဘူး။

သူ ရှိမှသာ၊ ကိုယ်ကမ္ဘာ၌
အရာရာပြည့်၊ ကိုယ် ပျော်မွေ့မယ်
တစ်နေ့ကိုမှ မမေ့ဘူး...။ ။

2001, May., 8

[2001, Jun., 6 မေသတင်းဂျာနယ် အတွဲ(၃) အမှတ်(၄၀)]

စိန်သရဖူစာပေ

ဘုံရန်သူ

ကြွက်ကို...ကြောင်က နိုင်
ကြောင်ကို...ကျားက နိုင်
ကျားကို...လူက နိုင် ၊

လူက..လူကို ပြိုင်
သူက..သူကို နိုင် ၊
အပြိုင်အဆိုင်
နိုင်..နိုင်..နိုင်သွားကြတာ
မထင်တိုက်ဖို့ လိုသလား။
စိန်သရဖူစာပေ

ကိုယ်က..သူ့ကို..နိုင်
သူက..ကိုယ့်ကို..နိုင်
အယိုင်, အယိုင်ချင်း..ပြိုင်
အနိုင်, အနိုင်ချင်း..နိုင်... ..။

တကယ့်ပြိုင်ဘက်၊ “သေမင်း”လက်ကို
တစ်ချက်ရိုက်ပုတ်၊ ဉာဏ်နဲ့ ခုတ်ပိုင်း
သူ့စက်ဝိုင်းအား

ဘယ်သူ ရပ်ခိုင်း “နိုင်” သလဲ...။ ။

2001, Jul, 21
3:40 (A.M)
စိန်သရဖူစာပေ

လမ်းခွဲ

မုန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။
မင်းသွားဖို့ တံတားထိုးပေးတာပါ
ကိုယ့်...ခါး၊ ကျိုးချင် ကျိုးသွားပေစေ။

မုန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။
မင်း မေ့ဖို့ သင်ပေးလိုက်တာပါ
ကိုယ့်...အသည်းတွေ၊ ကွဲချင် ကွဲပေစေ။

လမ်းခွဲတာ မဟုတ်ပါဘူး။
ကိုယ့်တံတား ကျိုးနေလို့
လမ်းလွဲက၊ လျှောက်ခိုင်းတာပါ။

စိန်သရဖူစာပေ

ခဲလုံးတစ်လုံး ကောက်ရတယ်ဆိုရင်
တံတားအောက်က ချောင်းရေထဲကို
ပစ်ချပေးပါ။ အဲဒီ ခဲလုံးက
ကိုယ့် အသည်းနှလုံးလေ။

မုန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။
လူတွေ ပြောပြောနေတဲ့ အချစ်အတွက်
ကိုယ့်ကိုကိုယ်...ရက်စက်လိုက်တာပါ။

ကိုယ့်တံတား ကောင်းသွားတဲ့အခါ
မင်းတို့နှစ်ယောက်
လမ်းလျှောက် ထွက်ခဲ့ပါဦးကွယ်။

မုန်းလို့တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့..
သို့သော်.. ဒါပေမဲ့..
မင်း... မုန်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်...။ ။

[2001, Aug. ကလျာမဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၁၉၈)]

စိန်သရဖူစာပေ

ထောင်စက်စက်

ညီမလေးရေ...
မိမိကိုယ်ကိုသာ
ချစ်ခင်တွယ်တာတတ်ကြတဲ့
လောကရဲ့အလယ်မှာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကို မခင်တွယ်
ရင်မှာနွယ် သံယောဇဉ်တွေနဲ့
မင်းကို ချစ်နေခဲ့ရတာ
ကိုကိုပါကွယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

မင်းပြောသမျှ
သဘောကျ ရင်ခုန်
မျက်နှာလေး မြင်ရုံနဲ့
မျက်လုံးစုံမှိတ်
ရင်ထဲကြိတ်လွမ်း
စိတ်ကူးလေးနဲ့ နမ်းခဲ့ရတာ
ကိုကိုပါကွယ်။

ရင်မှိနဲ့ဆို၊ ဒိုကိုးဖက်တွယ်
လက်သွယ်နယ်ချဲ့၊ ကေသာရဲ့လှိုင်း
အနမ်းပိုင်းမိ၊ နွမ်းယိုခွေယို
မမြင်ရ မနေနိုင်တာ
ကိုကိုပါကွယ်...။

စိန်သရဖူစာပေ

ပန်းခြံထဲက ခုံတန်းလေးတွေမှာ
ဖိကပ်ခဲ့တဲ့

ပိကောလေးတွေ...။
ပန်းပွင့်လေးတွေကြားမှာ
တွယ်ကပ်ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့
စကားလှလှလေးတွေ...။

ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ
နားထောင်တွယ်မက်ပူးတဲ့
ချစ်သူရဲ့ ရင်ခုန်သံလေးတွေ
... ..

တစ်နေဝင်သွားတာနဲ့
ညရဲ့နံရံ
အိပ်မက်မှာ ပြန်ပြန်တွေ့
မေ့လို့မရ တသ၊ သနဲ့
ညတွေ ကုန်လွန်ခဲ့တာ
ကိုကိုပါကွယ်။

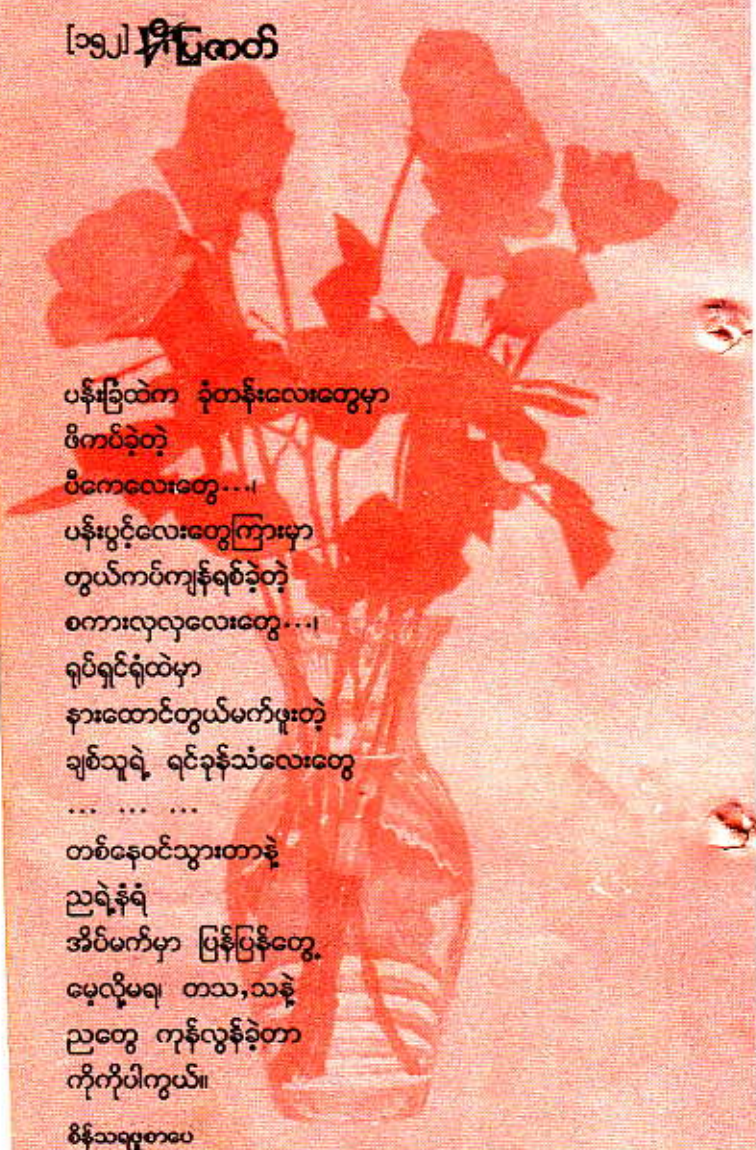
စိန်သရဖူစာပေ

မနက်လင်းတာနဲ့
သက်ပြင်းတစ်ခါကျ
ချစ်သူကို သတိရတာ
သဘာဝ ကျပါသလား။

ဒါ...ထာဝရပါကွယ်
တွယ်တာသမျှ ယခုဘဝ
ခဏဆိုတဲ့ ကာလရှည်မှာ
ချစ်သူနဲ့ အတူနေဖို့အရေး
တွေ့တော့မြင်မိ ပီတိစိတ်ကူး
သိပ်ရူးခဲ့တာ
ကိုကိုပါကွယ်။

မာယာအပြုံး
ဟန်ဆောင်အပြုံး တစ်ချက်အပင့်မှာ
ငါ့မနှက်ပြန်တွေ
လွင့်ပြေးသွားတာ..
ဘယ်သူကြောင့်ပါလဲ။

စိန်သရဖူစာပေ

ရက်စက်လိုက်တာ
လုပ်ရက်လိုက်တာ
ပက်စက်လိုက်တာ
အကြင်နာ..ညီမလေးရယ်။

ကိုကိုမျက်နှာ
တစ်ကမ္ဘာ..ဆိုလို့
သာဓုခေါ်..
ပိတ်လွှမ်း..
ငါ့ကို ညာနမ်းသွားတာ
ဘာကြောင့်များလဲကွယ်။

အိပ်မက်တွေဆိုး
ကောင်းကင်မိုး..ပြိုပျက်
အငိုခက်၊ အရှိုက်ခက်
ရက်စက်မှု တွင်းနက်နက်ထဲမှာ
ငါ့ကို မြှုပ်နှံသွားတာ
ဘယ်အငြိုးကြောင့်လဲကွယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

လူတွေကို မယှဉ်ပြိုင်ရဲ
အပူတွေကို ရင်မဆိုင်ရဲ
အတူနေမယ့်
ငါ...စိတ်ကူးယဉ် တဲရက်ကြီး
အိပ်မက်ထဲမှာ
ပျက်စီးသွားပြီ။

မုန်းတယ်..လို့ ပြောရင်
ဖြေသာပါတယ်ကွယ်၊
မေ့လိုက်ဖို့ ပြောရင်
နေသာမှာပါကွယ်။

မမေ့မမုန်း
ကုန်ဆုံး နှစ်..လ၊
ချစ်သမျှတွေ သန္ဓေရင့်တော့မှ
မင်း..ဖွင့်မပြောခဲ့တဲ့ မာယာတစ်ခု
ကြော့မှုဖြစ်
ရေတိမ်ထဲမှာ..ငါ နှစ်ခဲ့ပြီ။

စိန်သရဖူစာပေ

သေလှပေပျာပါး
ခံစားနေရရာတွဲ
မင်းရဲ့ခံဘေးမှာ
တခြားသူတစ်ဦး
ကူးလမ်းခပ်နေတာ
ဘာဇာတ်လမ်းလဲကွယ်။

ငါ့ရဲ့ ကောင်းကင်အောက်က
မင်း..ကွယ်ပျောက်သွားတဲ့တာလမှာ
ငါ..ဘာမှ မသိလိုက်ဘဲ
လူတွေရဲ့ အစွပ်စွဲကို
ငါ..ခံလိုက်ရပြီ။

ငါတို့နှစ်ယောက်
အမှန်တရားကို
အမှားအယွင်းမဖြစ်အောင်
မင်း..ဘယ်လိုစွမ်းဆောင်မလဲ။

စိန်သရဖူစာပေ

အလွမ်းတစ်ထောင်နဲ့
ကျမ်းတစ်စောင် မဖွဲ့ချင်ပေမယ့်
နာကျင်တဲ့ ငါ့နှလုံးသားထဲက
အရေးယူမယ့်
ငါ့ စကားတစ်ခွန်းကိုတောင်
ပစ်ပယ်ရှောင်ပုန်း...
မင်း...

ငါ့ကို ပြုံးပြပါဦး ညီမလေးဇရာ။
ငါ..သေဆုံးသွားပြီ။

ပြန်တောင်းလို့ရရင်
ပြန်တောင်းလိုက်ပါရအေး..
ငါ့မနက်ဖြန်တွေ ပြန်ပေး
ငါ့ယုံကြည်မှုတွေ ပြန်ပေး

စိန်သရဖူစာပေ

မင်းနဲ့ငါ
ဝေးသွားပြီ။

ကောင်းကင်ကြီးလည်း
စိမ်းသွားပြီ။
ပေါက်ခဲနဲ့ ကြွေကျသွားတဲ့
မျက်ရည်တစ်စက်တောင်
အစိမ်းရောင် အသွင်ပြောင်း...
ဒါ...မင်းအတွက်
ငါ့ရဲ့ နှုတ်ဆက်ခြင်း
သတင်းကောင်းပါကွယ်။ ။

(၁၂.၆.၉၅)
(မော်ဖူးနှင့် ဖတ်သက်ခဲ့သော ကဗျာများ-မှ)
စိန်သရူဇာပေ

ရွှေမျက်စည်

သေဆုံးသွားပြီဖြစ်တဲ့
ငါ့ကို...
ခဏခဏ၊ လာမသတ်ပါနဲ့။

နာကျင်ချက်တွေကို
ကဗျာမစပ်ချင်ဘူးကွယ်...၊
အရည်ဖျော်ပြီး...
ငါ့..ကိုယ်တိုင် သောက်သုံးနေပါတယ်...။

မင်း ကျေနပ်ဖို့အတွက်
ရွှေနဲ့ စပ်ဝယ်ထားရတဲ့
ငါ့ရဲ့ မျက်ရည်စက်တွေ
ဘယ်လောက်တောင် သွန်ထုတ်နေရဦးမလဲ။

စိန်သရူဇာပေ

အိပ်မက်က လန့်နိုးပြီးပြီလေ..
နောက်ထပ် ငါ့အိပ်မက်တွေထဲကို
မင်း..မလာပါနဲ့တော့။

ရေခဲရိုက် ခံထားရတဲ့
ငါ့ အနာဂတ်ထဲမှာ
အိပ်မက်အသစ်တွေ
မမက်ရဲတော့ဘူးကွယ်။

မင်းကို သတိရမိတိုင်း
အံ့ကြွတတ်တဲ့
ငါ့ရဲ့ ဒေါသတွေကို
မင်းကိုယ်တိုင်
ဖနှောင့်နဲ့ လာပေါက်လှည့်ပါ။

နောက်တစ်ခါ ရှင်သန်ဖို့အတွက်
ငါ့ ယုံကြည်ချက်တွေ
လေဖြတ်သွားပြီ။

မင်း..ကုစားပေးဦးမလား။

စိန်သရဖူစာပေ

အဲဒီအတွက်

မင်းလက်ထဲမှာ

ဝါးတစ်လက်သာ

ယူဆောင်လာခဲ့ပါ။

မင်းခြေဆေးဖို့

ငါ့ လက်ဆောင်တွေ ပေးမယ်

အဲဒါ...

ငါ့..မျက်ရည်တွေလေ။

ငါ့ ရန်သူတော်တွေကို

ကောင်းကင်ပေါ်မှာ

ငါ ရှာတယ်။

အရပ်လေးမျက်နှာမှာ

ငါ..ရှာတယ်။

ငါ့ရင်ဘတ်ထဲ

အဆိပ်မြှားတွေ

တွဲလဲခဲ့တော့မှ

မင်းရဲ့လက်ထဲမှာ

လေးကိုင်းတစ်လက် တွေ့တယ်..။

စိန်သရဖူစာပေ

အပြုံးကြီးတယ် ဆိုတဲ့
သုဘဒ္ဒါကမှ
ရက်စက်ဖို့ ညွှန်ကြား
လူစား လွှတ်လိုက်ပါသေးတယ်။

မင်းကိုယ်တိုင်
ပစ်ခွင်းမယ့်...မြား
လူစား လွှတ်လိုက်ပါတော့လားကွယ်။

ငါ့ခြေထောက်တွေ
လှုပ်လို့မရတော့ဘူး
ငါ့အိပ်ရာထဲမှာ
အိပ်မက်တွေ
သွေးပွက်ပွက် အန်ကုန်ပြီ။

နံရံတွေကို
လက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်တိုင်း
မင်း..မျက်နှာ ဝိုင်းဝိုင်းလေးက
ငါ့..ခေါင်းကို
ပြေး..ပြေး ဆောင့်တယ်။
စိန်သရဖူစာပေ

ရှူးသွပ်တုန်လှုပ်
မင်းရဲ့ ခြေတော်ရင်းမှာ
ငါ့ကိုယ်..ငါ
ဖာတ်မြုပ်လိုက်ပြီ။

ဘဝဆက်တိုင်း
မင်းနဲ့ ကြုံဆုံတဲ့..အခါ
ငါ...
ကျောက်ရုပ် ဖြစ်ပါရစေ။

ကျောက်သားမျက်ဝန်းထဲက
စိမ့်ထွက်တဲ့ခိုလာတဲ့
မျက်ရည်စက်များ...
မင်း..ခြေဖဝါးအောက်
ရောက်တဲ့အခါ..
မင်းရဲ့ ခြေဖဝါး
ရွှေသားအတိ ဖြစ်ပါစေ။
စိန်သရဖူစာပေ

မင်းပြုတဲ့အခါ
ထိုမျက်ရည်များ..လှိုင်းထန်
မှန်တိုင်း..မာန်ကြွ
မင်းနဲ့..ငါ့အကြား
နံရံတစ်ချပ်ပမာ
ခြားပါရစေ..။

နှုတ်မဆက်တော့ဘူး
အချစ်ရေ...

ငါ..သေဆုံးသွားပြီ။ ။

(၁၉.၅.၉၇)
(မော်ဖူးနှင့် ဖတ်သက်ခဲ့သော ကဗျာများ-မှ)

စိန်သရဖူစာပေ

သစ္စာသိက္ခာ

လောကဝံတွေ ထိရထားတဲ့
ဒဏ်ရာရ မျက်နှာနဲ့
လောကကြီးကို မော့ကြည့်ရတာ
အားရှိလိုက်တာ..အချစ်ရယ်။

ဒုက္ခတွေ ချည်နှောင်ထားလို့
လွင့်လူးခွင့် မရပေမယ့်
ဘဝက သင်ပေးထားတဲ့
အညတရစိတ်အင်အားက
လွင့်ပါးလွတ်ပြောက်
ဟိုး...ကောင်းကင်ပေါ်ကို ရောက်နေပြီ။

စိန်သရဖူစာပေ

အမှန်တရားဆိုတာ
ပါးစပ်က ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ရမယ့်
ဂါထာတစ်ပုဒ်မဟုတ်ဘူး..အချစ်ရေး၊

ကိုယ့်ပေတံနဲ့ ကိုယ်တိုင်း၊
ကိုယ့်တံတိုင်း ကိုယ်ခတ်
ကိုယ့်ဇာတ် ကိုယ်ခင်း၊
ကိုယ့်သီချင်း ကိုယ်ဆို
ကိုယ့်သန့်ရှင်းရေး ကိုယ်လုပ်၊
အဲဒါ...

အမှန်တရားအတွက်
သစ္စာသီချင်းတစ်ပုဒ်ပေါ့ကွယ်။

စိတ်ညစ်လို့ ငိုတတ်ရုံနဲ့
ကံကြမ္မာခါးက
တို့ကို သနားမှာမှ၊ မဟုတ်ဘဲ။

စိန်သရူဇာပေ

ကံကြမ္မာကို ပြန်ချဖို့အတွက်
ရန်စဖို့..မလို
အထဲပြုလို့လည်း..အပို
(တို့တတွေ)
ခံပြုဖို့ပဲ လိုတယ်။

ဒဏ်ရာတစ်ချက်ရတာနဲ့
အသက်ကို ၀,အောင်ရှု
ဒဏ်ရာကို မြေဖြူသုတ်၊
ငါဟာ...

တစ်ယောက် ဟုတ်သွားပြီလို့
တွေးလိုက်ပေါ့..အချစ်ရယ်။

ခံနိုင်ရည်ကိုယ်စီနဲ့
ငို...ရယ်...ပျော်...မဲ့...
လောကရဲ့ ရသကိုးပါး

ကြိုးစားခံယူ
(ဒုက္ခ..ဆိုတာ)
တို့ရဲ့ ရန်သူမှ မဟုတ်ဘဲ။

စိန်သရူဇာပေ

မတွေ့ မမြင်ခင်
နေ့စဉ်တမ်းတ
သတိရကြ ရအောင်နော်။

ကြော်...
“ဘဝ” ဆိုတာ
ဒါပါပဲ..အချစ်ရယ်၊
မြစ်လယ်က..ဗေဒါ
ပင်လယ်ထဲက၊ လှေ..တစ်စင်း၊
ဒုက္ခကို သိချင်းဆို
(အချိန်တန်တော့လည်း)
သူ့အလိုလို
ကမ်းစပ်တစ်ခုမှာ၊ ရပ်နားသွားရတာပါပဲ။

အရေးကြီးတာက
လှော်ခတ်နေဖို့ပါပဲကွယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

လှော်ရင်းနဲ့ မြှုပ်သွားတော့လည်း
ဒါဟာ
ဘယ်သူမှ မသိလိုက်တဲ့
သိချင်းတစ်ပုဒ်ပေါ့ကွယ်။

မြှုပ်မြှုပ်၊ မမြှုပ်မြှုပ်
လှော်ခတ်နေတာ
တို့အလုပ်နော်။

ပျော်ရဲ့လား..အချစ်ရယ်
မပျော်လို့ ငိုမယ်ပြင်တိုင်း..
မျက်ရည်တွေ လုံလောက်ပါ့မလား..လို့
စဉ်းစားဖို့ လိုမယ်ကွယ်။

ဒုက္ခနဲ့ ညှိမှုတဲ့
မျက်ရည်တွေ မရှိမှတော့
ရယ်ပြလိုက်ပေါ့..အချစ်ရယ်..။

စိန်သရဖူစာပေ

အသက်ကြီးလာတဲ့အခါ
 လက်သီးတွေ ဖွဖွဆုပ်ပြီး..
 တို့နှစ်ယောက် ကြည့်ဆုံခဲ့တဲ့
 ခုကွပ်ပြင်တွေအကြောင်း..၊
 လောကဓံ ဖိစိမ်းကာလဲ့
 ထိကပါး ရိကပါးနဲ့
 ကလီ၊ ကစားခဲ့တဲ့
 ငါးချက်တွေ အကြောင်း..၊
 ဟားတိုက်ရယ်မော
 တသောသောနဲ့
 မြေးတွေ၊ မြစ်တွေ
 သား..သမီးတွေကို
 သူတို့ရဲ့ အိပ်မက်တွေ
 အားရှိစေဖို့..၊

ပြောပြပါစို့..အချစ်ရယ်၊
 စိန်သဗ္ဗစာပေ

အခု..လောလောဆယ်တော
 မောတယ်..ပမ်းတယ်
 လွမ်းတယ်..ဆွေးတယ်
 အေးဖယ်ထားပေါ့...။
 ခုကွာဆိုတဲ့..နံရံကို
 အဖန်ဖန် ရိုက်ခွဲ
 ကြာတော့လည်း
 သူ့အလိုလို ပြိုလဲသွားမှာပါ။

မငိုကြော့နော်..အချစ်
 ကိုယ်ပေးတဲ့..ရွေးစက်..ပန်း
 မင်း နမ်းမှ လန်းဆန်းရမှာပါ။
 စိန်သဗ္ဗစာပေ

မင်း..မနမ်းရသေးတဲ့
ကိုယ့်ရဲ့ပါးပြင်
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ဖို့
ရွေးစက်တွေနဲ့ ဆေးကြောထားတယ်လေ...။

အချစ်ရေ..
လောကခံတွေ ထိရသွားတဲ့
ဒဏ်ရာရ မျက်နှာနဲ့
လောကကြီးကို မော့ကြည့်ရတာ
အားရှိလိုက်တာကွယ်...။

၂၄.၈.၉၅

1:30 (A.M)

(မော်ဖူးခွင့်နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သော ကဗျာများ-မှ)

စိန်သရဖူစာပေ

စီးရထား

ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ရုံနဲ့
အာရုံခြောက်ပါးက မလွတ်ကင်းနိုင်သလို..
ကျိတ်မှိတ်..ခံစား
အော်ဟစ် ညည်းတွားနေရုံနဲ့
ငါ့ ရင်နာခြင်းတွေ
မကုန်ဆုံးနိုင်ပါလားကွယ်။

သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ
ခုန်ထ လွတ်မြောက်ချင်ပါလျက်၊
နွံထဲမှာ ခဏခဏ နစ်
ငါ့ကို ပေညစ်စေတာ
“အချစ်”..တဲ့လားဟင်။

စိန်သရဖူစာပေ

နှုတ်ဆက်ချင်တယ်ကွယ်။
သံသရာတွေ
ဘယ်လောက်တောင် လည်ဦးမလဲ။
ဝင့်ကြွေးတွေ ကုန်ဆုံးမယ့်တစ်နေ့မှာ
ငါ့..ခြောက်သွေ့ခြင်းတွေ
စိမ်းလန်းပါရစေ။

နေ့မှန်းမသိလို့
ငါ...ဥဒြာတွေနဲ့
နေထိုင်ခဲ့မိပါတယ်။

အလင်းရောင်ကို
ငါ့..ရှာဖွေချင်တာပါလေ။

တွေ့မယ့်တွေ့တော့
ကျွမ်းမြေ့ပြာကျာသွားစေတဲ့
မီးတောက်တွေပါလား။

စိန်သရဖူစာပေ

ငါ့ရထားကို
ငါ့..မောင်းနှင်ခဲ့တာပါပဲ။
ဒါပေမဲ့
ချိုးကွေ့ချင်တဲ့ အခါတိုင်းမှာ
သံလမ်းရဲ့ စေရာကို
ငါ့..လိုက်ခဲ့ရတာပါကလား။
အဲဒါ...
ကံတရားတဲ့လား ဟာ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ငြိုငြင်တတ်ခဲ့ပြီ။

နာရီလက်တံတွေကို
ခုန်ကျော်ဖို့
ပြက္ခဒိန် စာမျက်နှာဟောင်း
တွေပေါ်က
ကြက်ခြေခတ်ပွေ့ကို
ဘယ်လို..
ပယ်ဖျက်ပစ်ရမလဲ။

စိန်သရဖူစာပေ

ဝမ်းနည်းစရာကောင်းလိုက်တာ
ငါ့..အလောင်းကို
ငါ့ စိတ်ကူးတွေနဲ့
ခဏခဏ သတ်ပစ်ချင်ပြီ။

သေဆုံးသွားပြီ ထားပါဦး
ပြက္ခဒိန်ထဲက
ကြက်ခြေခတ်တွေရဲ့ မျက်လုံးများကို
ဘယ်အရာနဲ့..
ပုံးဖိထားရပါ့မလဲ။

သူတို့ကြောင့်၊ နင်တို့ကြောင့်၊
မင်းတို့ကြောင့်..လို့
အပြစ်ဖို့ နာကျင်ခဲ့ပါရဲ့၊
ဒါပေမဲ့လေ..
တရားခံတွေ ဘယ်လောက်များများ
ငြိမ်သက်ခြင်းတရားနဲ့
စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်တဲ့အခါ
အဓိက တရားခံဟာ
ငါပါပဲကွယ်။

ဥဩတွေလက်ယပ်ခေါ်လို့
နွေထဲမှာ...ငါပျော်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး
ငါ ကိုယ်တိုင်ရဲ့ မသိခြင်းကြောင့်
နွေထဲမှာ နေခဲ့မိတာပါ။

မှားမှားချင်း..သိ
သိသိချင်း..သေ
သေသေချင်း..လွတ်
ငှက်အတောင်..ကျွတ်သလို
ငါ့..အရောင်ဆိုးတွေ
ကြေးချွတ်လို့ ရရင်
ဘယ်လောက်တောင် ကောင်းလိုက်မလဲ။

ငါ့..သေရင်
ကမ္ဘာမြေ ဘာဖြစ်သွားနိုင်သလဲ ဟင်။

ငါ...
သေလို့ ရမလား ဟင်။

ထွက်မပြေးကြေး
အကြွေးရှိသမျှ
ပေးခဲ့ပါရစေ...။

မနက်ဖြန်တွေကို
ယှဉ်ပြိုင်ဖို့
ငါ့ ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းတွေ
ခွမ်းကြေနေပါရဲ့။

ဒါပေမဲ့ကွယ်...
ငါစိုက်ခဲ့တဲ့ အသီးကို
ငါစားဖို့ လိုပါသေးတယ်။
ငါမွေးခဲ့တဲ့ မီးကို
ငါ ငြိမ်းဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ပါသေးတယ်။

စိန်သရဖူစာပေ

F12.B

အဆိပ်သီးမို့...ထွက်ပြေး
အပူမီးမို့...ကွေ့ရှောင်
ဘယ်ချောင်မှာ..
ငါ..ဘယ်လိုပုန်းပုန်း
အကြွေးရှင်က
ငါ့ကို..ပြုံးကြည့်နေပါလိမ့်မယ်။

မျက်နှာမလိုက်တတ်တဲ့
လေးကစံတရားကို
ငါ...

လေးစားစွာ ကြိုဆိုဖို့အတွက်
တုန်လှုပ်နေရုံ သက်သက်နဲ့
သူ..ကျေနပ်သွားမှာမှ မဟုတ်ဘဲ။

ကဲ..လောကစံ
ကျောလှန်ရင်..ကျောချ
ရင် လှန်ရင်..ရင်ချ
သင် ပြုသမျှ၊ နုကြရမယ့်
ငါတို့ရဲ့..ဘဝများစွာကိုယ်စား
ငါ့ကိုလည်း..
သင်..အားမနာလေနဲ့။

စိန်သရဖူစာပေ

ငါ့..အလိုကိုလိုက်တဲ့
 အနေနဲ့၊
 သူတစ်ပါးတွေထက်
 ရင်ထဲကို
 တစ်ချက်လောက်
 ပို ရိုက်ပါ။
 လိမ္မာချင်လွန်းခဲ့..တဲ့
 ငါ့..လူမိုက်ကြီး..လေ။

အထုအထောင်းမှန်သမျှ
 ဆုတောင်းတိုင်း
 ကြေကြမတမ်းဆိုရင်၊
 ငါ့..ဆုတောင်းလိုပါတယ်။

သံသရာမှာ လည်ပတ်ခြင်း
 ဤဘဝသည်
 နောက်ဆုံးတွင်း တစ်တွင်း
 ဖြစ်ပါရစေ။

သံသရာ ရထားကြီး
 စီးနင်းခဲ့တာ
 ဘယ်လောက်တောင်မှ
 ကြာညောင်းခဲ့ရပြီလဲ။

မျိုးစေတေ
 ခဏခဏချ
 ပီးစ..တွေ
 ခဏခဏ..မွှေး
 ဘယ်လောက်တောင်
 ပြေးလွှားခဲ့ရပြီလဲ။

အာရုံများရဲ့ အလိုကျ
 ငိုရ..ရယ်ရ..နဲ့
 သည်ဘဝရဲ့..နောက်ဆက်တွဲ
 ဘယ်လောက်တောင်
 ရှည်ကြာဦးမလဲ ဟင်။

ခင်တွယ်ခြင်း မရှိသူ
ငါ..ဖြစ်လို့ပြီ။
ငြိတွယ်ခြင်း မရှိသူ
ငါ..ဖြစ်လို့ပြီ။

နှံ့ထဲမှာ..ခြေစုံနစ်ရင်း
တောင့်တ..နေမိတဲ့
ငါ့..အဖြစ်ဆိုး
ကံကိုသာ
မျှော်ကိုးသင့်ပါသလား။

ငါ..
ကံဆိုးလိုက်တာ နော်။

မပျော်လည်း..စီး
ပျော်လည်း..စီး
သံသရာမီးရထားရဲ့
မီးပွားများကြားမှာ
ငါ..
ခရီးဆက်သွားရဦးမှာပါလား...။

စိန်သရဖူစာပေ

ငါ..
လမ်းဆက်လျှောက်ရပေဦးမယ်။

မနက်ဖြန်တွေကို
ရင်ဆိုင်ဖို့
ဒီကနေ့
မျှက်နှာသစ်ချင်တယ်။

အချစ်ရေ...
မင်း..ငါ့ကို နားလည်ပေးပါ။ ။

(၁၇.၅.၉၇)
(မော်ပူးခွင့်နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သော ကဗျာများ-မှ)

စိန်သရဖူစာပေ

ကြားရတာ

နောက်ကျနေပြီ..
အချိန်တိုင်း အသံမြည်နေတဲ့
ခေါင်းလောင်းသံ
ဘူတာတစ်ခွင်လုံး ချည်ပွတ်။
ခဏစောင့်ပါဦး..
ချစ်သူနဲ့ အတူတူ သွားချင်တယ်
မိတ်ဆွေတွေနဲ့ အတူတူ သွားချင်တယ်
မရ။

လက်မှတ်တစ်စောင်ကို
နှစ်ယောက်သွားခွင့် မရှိ။
ခဏနေပါရစေဦး..
ချစ်သူနဲ့ မခွဲနိုင်လို့ပါ
မိတ်ဆွေတွေနဲ့ မခွဲချင်လို့ပါ..
မရ။

နေချင်တိုင်း
နေခွင့်မရှိ။
စိန်သရဖူစာပေ

အလှည့်ကျစနစ်..တဲ့
အချစ်ရဲ့ ကယ်ပါဦး။
လိမ္မော်မာမာ နေခဲ့နော်
မတည့်တာတွေ မစားခဲ့နော်။
ဟိုမှာ..ခေါ်နေပြီ
ရထား ထွက်တော့မယ်၊
ရထားပေါ်ကို
တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ထက်ချင်တယ်။
မိတ်ဆွေတို့..
လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်လုပ်ကြပါ
တချို့က
နှုတ်ဆက်ခွင့်တောင် မရလိုက်ဘူး။
ကျွန်တော်တော့..သွားတော့မယ်
နောက်ကျနေပြီ...။ ။

2001, Jul., ၈
9:30 (P.M)
စိန်သရဖူစာပေ

လက်ခံစာ

မြေကြီးပေါ်မှာပဲ
နေတယ်။

မြေကြီးပေါ်မှာပဲ
သေမယ်။

ငါ့ကို..ပီးမရှိခဲ့
လေထု ညစ်ညမ်းမှာ
စိုးလို့။

ကောင်းကင်ဘုံကို
မမျှော်လင့်ပါဘူး။

မြေပြင်ကို မညစ်နွမ်းစေရင်
သေပျော်ပါပြီကွယ်။ ။

2001, May, 8

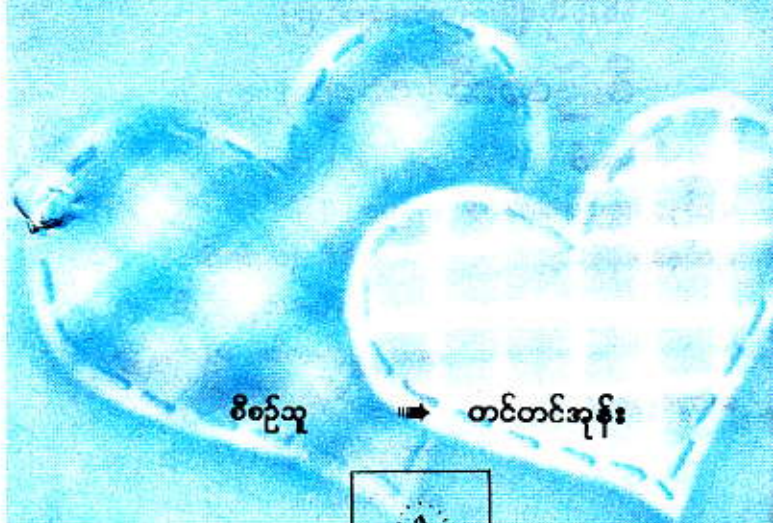
ဝိနိုသဂုဏ္ဍဓာပေ

[၁၈၈] နိဗ္ဗာန်

စိန်သရဖူစာပေ

စိန်သရ

တင်တင်အုန်း

စိန်သရဖူ

စာပေ

အမှတ် ၇၂၊ ပထမထပ်၊
၂၃ လမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့။